

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

15 MAART 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	237
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	238
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	247
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	249
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	249
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	251
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	252
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	259
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	259
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	260
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	260
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	261

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 30
van 21 februari 1983
van de heer 1. VAN BELLE**

Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening — Job-info-beurzen

In het verleden werden reeds enkele job-info-beurzen ingericht door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Kan ik van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernemen :

1. hoeveel job-info-beurzen er reeds plaatsvonden in Vlaanderen; in welke provincies en waar deze doorgingen ;
2. hoeveel arbeidsplaatsen er werden aangeboden;
3. hoeveel daadwerkelijke aanwervingen daaruit zijn voortgevloeid ;
4. voor wanneer en waar er volgende job-info-beurzen worden voorzien.

Antwoord

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening verstrekte mij volgende informatie omtrent de door het geachte lid gestelde vragen :

1. Sedert 20 december 1980, datum van de eerste job-beurs, werden in het Vlaams Gewest 12 job-beurzen of job-info-beurzen ingericht. Onderverdeeld per provincie geeft dit cijfer het volgende resultaat :

— Antwerpen	5
— Limburg	1
— Oost-Vlaanderen	3
— West-Vlaanderen	3

Deze job-info-beurzen vonden plaats in volgende steden :

— Antwerpen	2
— Mechelen	1
— Turnhout	2
— Hasselt	1
— Aalst	1
— Dendermonde	1
— Sint-Niklaas	1
— Brugge	2
— Kortrijk	1

2. In totaal werden op deze 12 job-info-beurzen ongeveer 2.800 arbeidsplaatsen aangeboden. Er dient wel opgemerkt dat dit aanbod sterk varieerde van de ene job-beurs tot de andere: van enkele tientallen tot 700 aangeboden arbeidsplaatsen.
3. Voor wat het aantal daadwerkelijke aanwervingen betreft die uit deze aanbiedingen voortvloeiden

kunnen geen volledige resultaten gegeven worden, daar voor de STD Brugge (1.250 aangeboden arbeidsplaatsen) geen gegevens verzameld werden in verband met de aanwervingen.

Bij de andere job-info-beurzen werd een totaal van 636 aanwervingen genoteerd op 1.550 aangeboden arbeidsplaatsen.

4. In het Vlaamse Gewest zijn momenteel reeds volgende job-info-beurzen gepland :
  - Hasselt op 11, 12 en 13 maart 1983
Het betreft hier wel een job-info-beurs die georganiseerd wordt door de bestendige deputatie van de provincie Limburg en waaraan de RVA haar medewerking verleent.
  - Kortrijk in het najaar 1983.
  - Brugge in het voorjaar 1984.

**Vraag nr. 31
van 21 februari 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS**

Wind- en watermolens — Vrijwillige molenaars

Reeds meerdere malen is van overheidswege gesteld dat, gezien de huidige tijdsomstandigheden, voor herstel en onderhoud van onze monumenten meer dan voorheen beroep zal moeten gedaan worden op privé-initiatief. Dit geldt ook voor de nog resterende wind- en watermolens.

Meerdere daarvan worden door zogenaamde vrijwillige molenaars op min of meer geregelde tijdstippen in werking gesteld, wat zeker aan te raden is voor het onderhoud van de molen. Door de gemalen producten aan geïnteresseerden te verkopen kan — voor een deel of geheel — in klein onderhoud worden voorzien. Ze levend in stand houden behoedt molens voor groter verval.

In dit verband hadden we graag van de geachte Voorzitter het volgende vernomen.

1. Kunnen deze vrijwillige molenaars in het kader van een vzw tot behoud van de molens bedoelde activiteit uitoefenen?
Zo ja, aan welke voorwaarden moeten zij eventueel voldoen ?
2. Dient een dergelijke vzw bijzondere maatregelen in acht te nemen?
3. De Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, daarover ondervraagd, verwijst in zijn antwoord naar een door de Ministeries van Economische Zaken en Middenstand uitgevaardigde „ reglementering betreffende de maalderij en de uitoefening van het beroep van molenaar”: zijn die reglementen nog van kracht? En welke zijn het?
(Zie mijn vraag nr. 16 d.d. 17.12.1982) in het Bulletin-Kamer nr. 9 d.d. 4.1.1983 — p. 595, en het antwoord daarop).

Antwoord

De Gemeenschappen en de Gewesten hebben geen bevoegdheid inzake het statuut van de VZW's of de

„reglementering betreffende de maalterij en de uitoefening van het beroep van molenaar”.

Bijgevolg gelieve het geachte lid de ter zake bevoegde nationale Ministers te raadplegen.

K. POMA
VICE-VOorzITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 21
van 19 november 1982
van de heer A. DEBEUL

Universiteit van Peking — Docentschap Nederlandse taal en letterkunde

Ik verneem dat met ingang van september 1982 het docentschap Nederlandse taal- en letterkunde aan de universiteit van Peking is ingesteld.

Werd aan de bezetting van deze leerstoel en over de logistieke ondersteuning die dergelijke vestiging ongetwijfeld vanuit Nederland en Vlaanderen verdient reeds van gedachten gewisseld, al dan niet in het kader van de Taalunie, met de Nederlandse regering?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik bevestigen dat er inderdaad sedert september 1982 een docentschap Nederlandse taal- en letterkunde ingesteld werd aan de Universiteit van Peking

De functie van docent wordt waargenomen door drs. P.J. Peverelli van het Sinologisch Instituut van de Rijksuniversiteit te Leiden.

Belanghebbende beheerst het moderne Chinees volkomen en kent door een herhaald langdurig verblijf in China de plaatselijke omstandigheden zeer goed. Gezien zijn *linguïstische* specialisatie is hij in staat zijn moedertaal (Nederlands) op een taalkundig en didactisch verantwoorde wijze te doceren.

De heer Peverelli ontvangt van de Chinese universiteit een honorering en van het Nederlands Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen een reistoelage.

Over dit project werd van gedachten gewisseld in de Belgisch-Nederlandse subcommissie voor Neerlandistiek in het buitenland.

De regeling geldt voor één jaar, met de mogelijkheid tot verlenging. Uit de ervaring zal een werkwijze voor de toekomst worden afgeleid.

Vraag nr. 25
van 19 november 1982
van de heer P. TANT

Kruishoutem — Kasteel Ayshovedries

Bij KB dd. 10.12.1973 werden alle gronden die op dat ogenblik eigendom waren van de familie Piers de

Raveschoot te Kruishoutem als landschap gerangschikt.

In het bij KB van 24.02.1977 goedgekeurde definitief gewestplan Oudenaarde kregen diezelfde gronden grotendeels de bestemming van woonuitbreidingsgebied, wat impliceert dat zij onder bepaalde voorwaarden voor bebouwing kunnen in aanmerking komen.

Een bijzonder probleem vormen de percelen, kadastraal bekend als : Kruishoutem Sie B, nrs 153C, 154, 166, 167A, 167B, 169A, 170, 171, 172, 1730, 173P, 201C, 201D, 201E, 203B.

Bedoelde percelen vallen binnen de grenzen van het bij KB van 04/10/1954 goedgekeurde BPA „ Marktplein en omgeving “ Bij KB dd. 10/12/1973 werden zij mede als landschap gerangschikt, om in het definitief gewestplan Oudenaarde dd. 24/02/1977 de bestemming te krijgen van woonuitbreidingsgebied.

Opmerkelijk is hoe bij KB dd. 17/12/ 1981 machtiging werd verleend tot „ realisatie “ van een verkaveling die midden in het gerangschikte gebied is gelegen.

Anderzijds werd bij schrijven dd. 12 juli 1982, uitgaande van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg bepaald dat het, gezien de rangschikking van het gebied, verboden is gebouwen op te richten op de hierboven gestipuleerde percelen die vallen binnen de zone bestreken door het Kruishoutemse BPA „ Marktplein en omgeving”.

Graag hadden wij van de geachte Gemeenschapsminister vernomen.

- 1 Welke de reden is van dit louter discretionair onderscheid in de houding van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg tegenover voormelde verkavelingsaanvraag enerzijds en deze tegenover de hierboven gestipuleerde percelen die vallen binnen de zone bestreken door het inmiddels in herziening gestelde Kruishoutemse BPA „ Marktplein en omgeving “ anderzijds ?
- 2 Door welk KB de bestemming geregeld wordt van de beschermde percelen, die vallen binnen de zone van het genoemde BPA? Is het BPA hier nog richtinggevend? Blijft het beschermingsbesluit hierop van toepassing of moet gesteund worden op het nog recentere gewestplan Oudenaarde?
- 3 Welke de preciese draagwijdte is van het KB van 17/ 12/ 1981, waarbij machtiging wordt verleend om over te gaan tot , realisatie van een aangevraagde verkaveling, in het gerangschikte gebied (buiten de zone bestreken door genoemd BPA)?
- 4 Of het globale gerangschikte gebied bij gelegenheid van de rangschikking bij KB dd. 10/12/1973 als dusdanig in kaart werd gebracht (wat gebruikelijk is in het kader van de daartoe te volgen procedure)?
 Probleem is immers dat bij herhaalde navraag bij de bevoegde diensten geen enkel plan beschikbaar bleek te zijn.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen:

1. De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg had een afwijkend voorstel geformuleerd met betrekking tot de bedoelde verkavelingsaanvraag. De andersluidende beslissing van de op dat ogenblik bevoegde (Staatssecretaris) werd door de Rijksdienst, die hieromtrent niet geraadpleegd werd, loyaal uitgevoerd. Het „louter discretionair onderscheid in de houding” tegenover de betrokken materie is een beleidsaangelegenheid die behoort tot de verantwoordelijkheid van de toenmalige Vlaamse Executieve.
2. De wet van 29 maart 1962 op de Stedebouw heft de wet van 7 augustus 1931 niet op. Beide wetten hebben, uitgaande van eenzelfde esthetische bekommernis, geen voorrang de ene boven de andere. Zij kunnen niet tegenstrijdig zijn, noch kan de ene de andere opheffen. (Arresten van de Raad van State van 8 februari 1974; 13 maart 1980). Bestemmingsplannen (zoals BPA's, APA's en Gewestplannen), waarvan de bestemmingen door erfdiensbaarheden, voortspruitende uit rangschikkingen, niet kunnen worden gerealiseerd, geven geen aanleiding tot schadeis.
3. Het koninklijk besluit van 17 december 1981 laat de realisatie van de verkaveling toe op voorwaarde dat een aantal (8) voorschriften worden nageleefd. Mocht op grond hiervan een verkavelingsvergunning worden afgeleverd dan zou het opleggen van een bouwverbod aanleiding geven tot planschade.
4. De afbakening van het gerangschikte landschap „Kasteel Piers de Raveschoot” te Kruishoutem, ligt ter inzage op de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Vraag nr. 36
van 26 november 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Centra vorming volwassenen — Oprichting, uitgaven, personeel en werking

Gelieve per centrum vorming volwassenen volgende informatie te willen verstrekken :

1. Oprichting.
De datum van ingang.
2. Patrimonium.
Welk is het totaal bedrag aan gedane investeringen inzake aankoop gronden, oprichting gebouwen, infrastructures, enz. ?
3. Materiaal en uitrusting.
Welk is het globale bedrag inzake aankoop van materiaal en uitrusting, met vermelding van de aard ?
4. Personeel (1981 en 1982).
Hoeveel bedraagt het personeelsaantal, met vermelding van hun statuut (vastbenoemd, BTK, contractuele overeenkomst, tewerkgestelde werkløzen, detachering, enz.)?
5. Werking, jaren 1981 en 1982.
  - a. Inkomsten: welke inkomsten werden geboekt betaald door gebruikers, clubs, verpachting, cafetaria, restaurant, enz. ;

- b. Uitgaven : welke zijn de werkingskosten en -uitgaven met opsplitsing per onderwerp.

Antwoord

Aangezien het antwoord vrij omvangrijk is zal er rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 37
van 26 november 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Culturele centra — Oprichting, uitgaven, personeel en werking

Gelieve per cultureel centrum volgende informatie te willen verstrekken :

1. Oprichting.
De datum van ingang.
2. Patrimonium.
Welk is het totaal bedrag aan gedane investeringen inzake aankoop gronden, oprichting gebouwen, infrastructures, enz. ?
3. Materiaal en uitrusting.
Welk is het globale bedrag inzake aankoop van materiaal en uitrusting, met vermelding van de aard ?
4. Personeel (1981 en 1982).
Hoeveel bedraagt het personeelsaantal, met vermelding van hun statuut (vastbenoemd, BTK, contractuele overeenkomst, tewerkgestelde werkløzen, detachering, enz.) ?
5. Werking jaren 1981 en 1982.
  - a. Inkomsten: welke inkomsten werden geboekt, betaald door gebruikers, clubs, verpachting, cafetaria, restaurant, enz. ;
  - b. Uitgaven : welke zijn de werkingskosten en -uitgaven met opsplitsing per onderwerp.

Antwoord

Aangezien het antwoord vrij omvangrijk is zal er rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 47
van 7 december 1982
van de heer J. VALKENIERS

BRT — Losse en vaste medewerkers

Graag vernam ik hoeveel losse en vaste medewerkers de BRT telt. Ook het salaris van deze arbeiders en bedienden-ambtenaren.

Het gaat volgens mij niet op dat bij de op pensioensstelling van 1 ambtenaar zijn plaats wordt ingenomen door twee anderen die dan blijkbaar ook full-time werk hebben.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Op 1 februari 1983 had de BRT 2.522 vastbenoemde en aanvullende (tijdelijke) personeelsleden in dienst. De totale uitgave voor de betaling der wedden van deze vastbenoemde en aanvullende personeelsleden bedroeg voor het jaar 1982 2.103.577.000 fr.

Om te voorzien in de dagelijkse behoeften van de programmatie, deed de BRT een beroep op 7.605 losse medewerkers (tekstschrijvers, presentators, uitvoerende kunstenaars, figuranten enz.). Hiervoor werden in 1982 27.882 contracten afgesloten voor een totaal bedrag van 208.272.000 fr.

Het is mij niet duidelijk wat met de laatste alinea van de gestelde vraag bedoeld wordt. Er werd immers in het afgelopen jaar een politiek van **personeelsafvloeiing** en beperking van losse medewerkers gevoerd.

Dit blijkt duidelijk uit hierna volgende gegevens :

Vast en aanvullend personeel:

In totaal bedroeg de reële personeelsafvloeiing in 1982 70 eenheden. Dit is **2,75%** van het BRT personeelsbestand wat beduidend hoger is dan de door de regering opgelegde personeelsvermindering met **1,5%**.

Aantal losse medewerkers :

1981 : 9.484
1982 : 7.605

Aantal contracten losse medewerkers :

1981: 34.770
1982 : 27.882

Vraag nr. 53
van 7 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Natuurgebieden — Beschermingsaanvragen

Op dit moment heb ik kennis van drie beschermingsaanvragen van natuurgebieden waarvan de dossiers reeds geruime tijd werden ingediend, nl. :

- de Kesselse Heide te Nijlen;
- de Abdij van Beatrijs van Nazareth te Lier;
- de Zennegatvaart te Mechelen.

Er doen thans hardnekkige geruchten de ronde als zouden de beschermingsaanvragen van natuurgebieden voorlopig bevroren worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister of deze geruchten al dan niet op enige waarheid berusten en in bevestigend geval wat hiervan de juiste reden is?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid, punt voor punt, het volgende mededelen:

1. de Kesselse heide:

De Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg werkt momenteel een voorstel tot rangschikking als landschap uit voor het gebied „ de Kesselse Heide — het Goor”; het dossier ter verantwoording van het rangschikkingvoorstel is vrijwel afgewerkt en kan mij binnen afzienbare tijd ter akkoord voorgelegd worden.

De rangschikkingprocedure kan dan, na de bij de wet voorziene administratieve gegevens te hebben vergaard, ingezet worden.

Het voornoemd voorstel tot rangschikking als landschap werd tot nog toe niet ingediend als gevolg van het feit dat, omwille van bepaalde elementen, prioriteit werd gegeven aan een ander voorstel tot rangschikking als landschap nl. dat van het gebied „het dal van de Kleine Nete tussen Lier en Emblem” dat eveneens grotendeels gelegen is op het grondgebied van de gemeente Nijlen (Kessel). De bij de wet voorziene administratieve fase van de procedure van het laatstgenoemd rangschikkingvoorstel neemt veel tijd in beslag omdat het gebied in bezit is van een talrijk aantal eigenaars. Hierbij dient wel vermeld dat momenteel de laatste fase van de administratieve voorbereiding wordt afgewerkt. Van zodra dit beëindigd is, zal de administratieve fase van de rangschikkingprocedure van „ de Kesselse Heide — het Goor” aangevat worden, opdat de wettelijke procedure tot rangschikking als landschap zo snel mogelijk zal kunnen ingezet worden.

2. de abdij van Beatrijs van Nazareth te Lier:

Het voorontwerp van lijst is getekend op 15.12.1982. Hierdoor is de procedure tot definitieve rangschikking ingezet.

3. de Zennegatvaart te Mechelen:

Het rangschikkingvoorstel van het gehele landschap „ Zennegat-Battenbroek ” werd op verzoek van de RMLZ, gunstig geadviseerd door de KCML in haar vergadering d.d. 2 1.12.1978.

Het KB tot rangschikking als landschap van „ Zennegat-Battenbroek — fase I” (“Oude Dijlearn ’) werd getroffen op 09.09.1980.

Op 25.01.1982 nam ik het initiatief om de procedure in te zetten voor de rangschikking als landschap van „ Zennegat-Battenbroek — fase II ”.

Het rangschikkingbesluit van „ Zennegat-Battenbroek — fase II” werd betekend op 01.02.1982;

Omwille van administratieve complicaties werd aan meerdere eigenaars het rangschikkingvoorstel herbetekend of betekend op 07.06.1982.

Het dossier „ beëindigd onderzoek” van het landschap „ Zennegat-Battenbroek — fase II ” (voorlopig gerangschikt op 1.02.1982 en 07.06.1982) werd in de vergadering d.d. 16.09.1982 aan de KCML voorgelegd. Het werd gunstig geadviseerd (zie notulen van de KCML en verslag RMLZ in bijlage).

Het ontwerp besluit van de Executieve houdende definitieve rangschikking van het bedoeld gebied werd inmiddels aan de Vlaamse Executieve overgemaakt.

Vraag nr. 84
van 13 januari 1983
van de heer A. DE BEUL

Kasteel en Rijksdomein Gaasbeek — Conservator

Blijkens krantenberichten in Het Nieuwsblad en Ga-

zet van Antwerpen lokken de plannen van de Minister in verband met de benoeming van een nieuwe conservator voor het kasteel en rijksdomein van Gaasbeek nogal wat reacties uit.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of, en op welke wijze, deze betrekking werd open verklaard ;
2. hoe de opdracht van de conservator wordt omschreven ;
3. aan welke voorwaarden inzake diploma en ervaringen eventuele kandidaten moeten voldoen ;
4. of het niet zinvol zou zijn dat de publikaties en het proefschrift van de kandidaten ter beoordeling aan een jury wordt voorgelegd.

Antwoord

Ter beantwoording van zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende medelen:

1. De betrekking van conservator voor het kasteel en Rijksdomein Gaasbeek werd nog niet open verklaard.
2. De omschrijving van de opdracht van de conservator is vastgelegd in het KB van 2510711923.
3. De aanwervingsvoorwaarden ter zake zijn vervat in het KB van 20 november 1967.

**Vraag nr. 88
van 17 januari 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

BRT — T V- Nieuwsdienst

Een recent onderzoek aan de Gentse Universiteit, waarvan overvloedig gewag gemaakt werd in de pers, heeft aangetoond dat de TV-uitzendingen in een grote mate het gedrag van de kiezer beïnvloeden. Bij wijze van voorbeeld weze hiermee het belang onderstreept van de nieuws- en duidingsprogramma's van onze nationale omroep inzake informatie, politieke vorming en politiek gedrag van onze mensen.

In dit verband wil ik de aandacht van de Minister vragen voor het feit dat de televisienieuwsuitzendingen van 19.45 uur op de BRT een tamelijk uitgebreide en gestoffeerde weergave vormen van de nieuwsfeiten van de dag en dat de BRT inspanningen levert om dit in specifieke programma's aan te vullen met degelijke duidingsprogramma's. Dit in schrille tegenstelling tot de nieuwsberichten in het laat-avondjournaal. Zij worden steeds ingekort, zodat belangrijke zowel regionale, lokale of internationale elementen niet meer aan bod komen; men kan nog nauwelijks van een nieuwsuitzending spreken.

Hierbij dient de overweging gevoegd te worden dat het laat-avondjournaal van de RTBF niet aan dit euvel lijdt en dat sommige onderwerpen van lokaal of regionaal belang nog eens extra gestoffeerd worden. Ook de laat-avondniewsuitzendingen van de omroepen van de ons omringende landen zijn volwaardige programma's.

Een en ander heeft tot gevolg dat personen die door toevallige omstandigheden en nog meer, personen die beroepshalve (bijvoorbeeld door ploegenarbeid) de eerste nieuwsuitzendingen moeten missen zich moeten tevreden stellen met iets wat men tenaauwernood een samenvatting van het nieuws van de dag kan noemen.

1. Kan de geachte Minister mij in dit verband mededelen welk deel van de inkomsten van de BRT wordt besteed aan het maken van nieuws- en duidingsprogramma's, en aan de overige programma's (in absolute cijfers en in procenten)?
2. Kan de Minister mij een vergelijking geven tussen deze verhouding bij de BRT enerzijds en de RTBF anderzijds?
3. Kan de Minister nagaan of het laatavond-journaal kan uitgebreid worden en welke de mogelijkheden zijn om deze korte nieuwsuitzendingen minstens op niveau van de ons omringende landen te brengen?

Antwoord

Aansluitend op haar vraag laat ik het geachte lid hierbij de antwoorden geworden:

1. Hieronder volgt een overzicht van de definitieve kredieten 1982 toegekend voor directe programmakosten aan de producerende tv-diensten.

Omschrijving	Budget 1982	% van het totaal
Nieuws en duiding	88.679	10,7
Toevallige reportages sport tv	30.210	3,6
Kunstzaken	66.386	8
Jeugdprogramma's	61.003	7,4
Vrije Tijd	71.089	8,6
Wetenschappen	7 1.493	8,7
Woord en Spel	87.790	10,6
Lichte Muziek	52.282	6,3
Drama	48.230	5,8
Muziek	93.539	11,3
Schooluitzendingen tv	32.588	3,9
Uitzendingen door derden	16.756	2
Volwassenenvorming	50.707	6,1
	57.915	7
	828.667	100

2. Gezien de verschillende opbouw van de BRT-begroting is een vergelijking niet mogelijk.
3. De Bestuursdirectie Informatie heeft al geruime tijd plannen voor een volwaardig tweede journaal op het tweede tv-net, bij voorkeur om 22 uur, naar het voorbeeld van het Britse New at Ten. Gelet op het beperkte personeelsbestand van de Televisienieuwsdienst blijft het voorlopig echter bij plannen. Om elke avond een tv-journaal van 20 minuten uit te zenden om 22 u., is personeelsuitbreiding onontbeerlijk. Als er na het beëindigen van het aan gang zijnde journalistenexamen voldoende kandidaten overblijven, zal er worden gestreefd naar een volwaardig laat-avondjournaal op het tweede tv-net.

Vraag nr. 89
van 17 januari 1983
van de heer R. MAES

Concerten, kunstavonden enz. — Gratis toegangskaarten

Ik hoor regelmatig langs radio en TV mededelen dat allerlei concerten, kunstavonden, en andere culturele activiteiten georganiseerd worden waarvoor, op aanvraag, gratis ingangskaarten ter beschikking gesteld worden.

Daar de inrichting van al deze zaken toch vrij veel geld moet kosten, vraag ik mij af of het niet aangevoelen zou zijn aan de eventuele belangstellenden een matig inkomgeld te vragen.

In de huidige tijd van doorgedreven besparingen en bezuinigingen lijkt mij elke vermindering van de kosten het overwegen waard, zeker wanneer dit door een vrijwillige tussenkomst van het publiek kan gebeuren.

De geachte Minister zou mij dan ook verplichten door zijn mening ter zake te willen mededelen.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Wat de radio betreft dient vooreerst te worden gewezen op het feit dat er diverse organisatievormen inzake concerten bestaan.

Wanneer het samenwerken met derden betreft (plaatselijke culturele verenigingen allerhande) wordt in de meeste gevallen door de derde, ter gedeeltelijke delging van de kosten die ze dienen te maken, inkomgeld gevraagd (de samenwerkende vereniging dient 50% van het bedrag der honoraria voor solisten of ensembles te betalen evenals de facturen voor huur, verwarming en verlichting van de zaal; huur, vervoer, stemmen en verzekering van supplementaire muziekinstrumenten; auteursrechten voor publikatie, uitvoering; enz.). De prijs wordt in overleg met de BRT vastgesteld.

Wanneer het eigen concerten buiten de BRT-studio's betreft :

- worden in sommige gevallen inkomgelden gevraagd die de BRT ten goede komen,
- beperkt de BRT zich vaak echter tot een vorm van reservatiegeld,

dit om te verhinderen dat op een lichtzinnige wijze toegangskaarten worden aangevraagd zodat de dag van de uitvoering de zaal niet gevuld is.

Wat de concerten in de eigen studio's betreft (studio 4 van het Flageyplein), wordt overwogen eveneens inkomgeld te vragen. Wellicht zal hiermee gestart worden in 1984.

Wat dit laatste betreft, wordt momenteel een nauwkeurige kostenbatenanalyse opgemaakt.

Het overschakelen naar betalende concerten brengt immers ook een aantal extra-uitgaven mee zoals gemeentelijk ke belasting, auteursrechten op de inkomgelden, huur van partituren, reservatiedienst, enz.

De BRT die tot taak heeft aan cultuurspreiding te doen, moet er ook rekening mee houden dat inkomgeld geen rem mag zijn voor concertbezoek.

Vraag nr. 97
van 26 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Conservator Kasteel van Gaasbeek — Aan wervingsvoorwaarden

Wordt het KB van 20 november 1967, m.b.t. aanwervingsvoorwaarden voor de conservator van het Kasteel van Gaasbeek, gewijzigd? Zullen in de toekomst ook niet-houders van een doctorstitel worden toegelaten ?

Welk is daarvan de aanleiding of de reden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat het KB van 20 november 1967 inzake aanwervingsvoorwaarden voor Conservator van het Kasteel van Gaasbeek tot op heden ongewijzigd is.

Het is dan ook niet mogelijk thans mede te delen of er verandering zal gebracht worden aan de bedoelde aanwervingsvoorwaarden.

Vraag nr. 102
van 26 januari 1983
van de heer A. DE BEUL

Belgisch-Portugees Cultureel Akkoord — Rechtsgeldige Nederlandse tekst

Het Belgisch-Portugees cultureel akkoord werd ondertekend op 30 juli 1955; blijkens de tekst van het akkoord in dubbel origineel, in de Franse en in de Portugese taal, met dien verstande dat beide teksten gelijkelijk authentiek zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

- of er geen behoefte is aan gelijkelijke authentieke tekst in de Nederlandse taal;
- of hij zich voorneemt binnen afzienbare tijd de totstandkoming van zo'n tekst te realiseren.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor het Belgisch-Portugees Cultureel Akkoord, ondertekend op 30 juli 1955 de Franse en de Portugese tekst gelijkelijk authentiek zijn.

Er bestaat geen authentieke Nederlandse tekst.

De teksten in het Nederlands zijn slechts vertalingen.

Een authentieke tekst in het Nederlands kan niet tot stand komen op eenzijdig initiatief van één van de partijen. Beide verdragsluitende partijen moeten er immers over akkoord gaan een bepaalde tekst als authentiek te erkennen.

Bij meer recente culturele akkoorden zijn zowel de Nederlandse als de Franse tekst gelijkkelijk rechtsgeldig. Voor oudere culturele akkoorden waarvan de Nederlandse tekst niet authentiek is, zouden de beide verdragssluitende partijen kunnen overeenkomen de Nederlandse tekst eveneens als gelijkkelijk rechtsgeldig te erkennen. Een andere oplossing bestaat erin het bestaande cultureel akkoord door een nieuw cultureel akkoord te vervangen.

Gelet op de hangende polemiek tussen de Gemeenschappen en de Nationale Regering over de bevoegde verdragssluitende partij, lijkt het mij aangewezen het resultaat van deze discussie af te wachten alvorens dergelijke initiatieven op het buitenlands vlak te ondernemen.

Vraag nr. 109
van 2 februari 1983
van de heer R. DECLERCQ

Opera voor Vlaanderen — Avondkledij

Op 28 januari jl. schreef de Algemeen Directeur van de Opera voor Vlaanderen een brief aan de pers en aan een aantal andere bezoekers uit het Gentse waarin hun werd gevraagd „onze Opera voor Vlaanderen serieus te nemen door een uiterlijk teken : door het aantrekken van onze smoking, en voor de dames een avondkleed of een cocktailjurk ”.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het dan de bedoeling is de laatste operaliefhebbers die niet over de materiële mogelijkheden bezitten om zich op de bovengenoemde wijze uit te dossen de opera uit te jagen en in hoever dergelijk beleid kadert in een democratische visie op cultuurbeleid. En werden de leden van de Raad van Beheer geraadpleegd over dit initiatief?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer u mede te delen dat het uiteraard niet kadert in het door mij voorgehouden democratisch cultuurbeleid aan de bezoekers van de Opera voor Vlaanderen het dragen van een smoking, een avondkleed of een cocktailjurk op te dringen.

Het is mijn overtuiging dat indien de opvoeringen van een zo hoge kwaliteit zijn dat het bijwonen ervan als een feestelijk gebeuren -kan ervaren worden, de bezoekers zich graag zullen voornemen daarop op een waardige wijze aanwezig te zijn.

Ik heb de administratie opdracht gegeven met de heer Van Impe, Algemeen-Directeur, contact op te nemen om na te gaan of de leden van de Raad van Beheer over bedoeld initiatief geraadpleegd werden. Het resultaat van dit contact zal rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt worden.

Vraag nr. 119
van 15 februari 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Brussel — Hoofdstad — Taalgebruik

De British Council die overigens op voorbeeldige

wijze laat zien wat buitenlands cultuurbeleid kan zijn, verspreidt in België een informatiebulletin dat de indruk geeft dat Brussel een eentalige Franse stad is.

Het dichtbij gelegen metrostation wordt „ Botanique ” genoemd.

Er wordt een boekententoonstelling met opening aangekondigd in het Ministère de la Prévoyance Sociale en een concert in het Palais des Beaux Arts.

Mogen wij erop rekenen dat de Minister deze eerbiedwaardige instelling zal wijzen op het tweetalige karakter van Brussel, de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag Nr. 119 van 15 februari 1983, kan ik het geachte lid mededelen dat ik de „ British Council ” heb aangeschreven met de vraag in de toekomst rekening te houden met het tweetalige karakter van onze hoofdstad.

Vraag nr. 121
van 17 februari 1983
van de heer W. SEEUWS

Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking — Internationale jeugduitwisselingen

Sedert de oprichting van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, wordt via criteria en programma's een bepaald profiel gegeven aan de internationale jeugduitwisselingen.

Op welke manier voorziet de Gemeenschapsminister van cultuur de jeugdsector in deze materie het voorziene adviesrecht te laten uitoefenen?

Naast de programma's in het gouvernementele kader werden de vertegenwoordigers van de Vlaamse jeugd in het verleden bij de opbouw van het internationaal niet-gouvernementele jeugdwerk actief betrokken.

Welke mogelijkheden denkt de geachte Gemeenschapsminister van cultuur in de toekomst te kunnen verlenen aan het jeugdwerk om op dat terrein te participeren?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid zal ik de actuele situatie met betrekking tot de inspraakansen voor de jeugd bij de internationale culturele uitwisselingen toelichten.

Sinds 1981 werden de wederzijdse relaties en de samenwerking tussen het Bestuur voor Jeugdvorming (BJV), het Bestuur voor Internationale Culturele Betrekkingen (ICB) en het Belgisch Comité voor Internationaal Jongerenwerk (BCIJ), inzake internationale jeugduitwisselingen en internationaal jeugdbeleid, geregeld door een protocolakkoord dat werd goedgekeurd en bevestigd door de toenmalige Staatssecretaris bevoegd voor deze materies.

Bij de opstelling van deze overeenkomst werd er rekening gehouden met twee belangrijke elementen :

1. de aangekondigde oprichting van een „Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking”;
2. het niet meer werken van de Nederlandstalige Jeugdraad en het feit dat, op het ogenblik wanneer het samenwerkingsakkoord werd onderschreven er nog geen nieuwe Jeugdraad was opgericht.

Het verder functioneren van de overeenkomst tussen de overheid (BJV-ICB) en de niet-gouvernementele sector werd afhankelijk gesteld van geciteerde twee imperatieve punten.

Aangezien in de loop van 1982 de toestand met betrekking tot voornoemde aandachtspunten zich grondig wijzigde werd ik geconfronteerd met een volledig andere configuratie.

Een aantal dringende beleidsmaatregelen bleken hierdoor noodzakelijk.

Aan de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap en aan het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking werd er advies gevraagd in verband met een mogelijke, toekomstige samenwerking tussen de overheid en de niet-gouvernementele sector.

Binnen de Jeugdraad kon er geen geconcentreerd standpunt worden gevonden.

Teneinde de impasse te doorbreken heb ik op 2.02.1983 alle betrokken partijen voor overleg op het kabinet uitgenodigd.

Steunend op het advies van ICS, werd er na intern overleg door de Jeugdraad, tijdens de tweede vergadering die ter zake plaatsvond op mijn kabinet, op datum van 28.02.1983, principieel, een overeenkomst genocieerd.

Geruggesteund door dit vergelijk zal ik in de eerstkomende weken overgaan tot de installatie van een overlegorgaan waar het jeugdwerk en de overheid met elkaar van gedachten zullen kunnen wisselen inzake de bilaterale projecten in uitvoering van de culturele akkoorden.

Voor het volbrengen van de contacten in een niet-gouvernementele context zal de bestaande structuur, na aanpassing aan de hedendaagse realiteit, verder een aantal initiatieven kunnen nemen.

Het ligt ten slotte in mijn bedoeling geciteerde overlegkansen zo ruim mogelijk open te stellen voor een breed geïnteresseerd jeugdpubliek.

Vraag nr. 122
van 17 februari 1983
van de heer W. SEEUWS

Vlaamse administratie — Toekomstige structuur

Naarmate meer informatie vrijkomt aangaande de toekomstige structuur van de Vlaamse administratie, worden meer en meer vragen gesteld naar de nieuwe situering van bepaalde sectoren die van het ene bestuur naar het andere schijnen te verhuizen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister van cultuur me medelen welke plaats het jeugdwerk in

de organisatiestructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft gekregen ?

Is het juist dat daardoor deze sector van de culturele naar de persoonsgebonden materie overgaat ?

Welke overwegingen lagen aan de basis van deze nieuwe oriëntatie?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid met betrekking tot de toekomstige structuur van de Vlaamse administratie zal ik de plaats van het jeugdwerk in de actuele organisatiestructuur toelichten.

Bij beslissing van de Vlaamse Executieve op datum van 22.12.1982 werden de materies van de verschillende functionele besturen, de bestuursentiteiten bepaald.

Rekening houdend met de intrinsieke aspecten van het jeugdwerk heeft men geconcludeerd dat een aantal elementen van deze sector dienen gesitueerd te worden bij de bestuursentiteit Onderwijs en Permanente Vorming andere materies heeft men overgeheveld naar de bestuursentiteit Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Concreet resulteerde deze benadering, steunend op inhoudelijke parameters, in een mutatie naar de bestuursentiteit, gezin en maatschappelijk welzijn, van de werksoorten waar de accenten duidelijk gelegd worden op begeleiding, verzorging, hulp en ondersteuning van jongeren met diverse welzijnsproblemen.

De werksoorten waar opleiding, vorming en vervolmaking centraal staan werden ondergebracht bij de bestuursentiteit Onderwijs en Permanente Vorming.

In toepassing van de bijzondere wet van 8.08.1980 betekent zulks dat de overgeheveld materies van het jeugdwerk gaan ressorteren onder artikel 5, §1, titel II: „bijstand aan personen“, van bedoelde wetgeving.

De Gemeenschapsminister van cultuur behoudt evenwel de ordonnancerende bevoegdheid.

Vraag nr. 123
van 17 februari 1983
van de heer L. VAN VELTHOVEN

Landscommanderij Alden Biesen — Restauratie, bescherming en personeelskader

De Landscommanderij Alden Biesen is het voorwerp, sedert een aantal jaren, van een deskundige restauratie.

Het domein zou in de toekomst een Europese, nationale en regionale opdracht toebedeeld krijgen.

In dit verband bekwam ik graag antwoord op de volgende vragen.

a. Restauratiekosten.

1. Op hoeveel werden de uiteindelijke totale restauratiewerken geraamd bij de aanvang der werken ?

2. Hoeveel bedroegen de totale reeds uitgevoerde restauratiewerken op 31 december 1982?

3. Op hoeveel worden thans de uiteindelijke totale restauratiewerken geraamd?

4. Wanneer wordt het einde der restauratiewerken voorzien?

5. Welke zullen de totale investeringskosten uiteindelijk zijn (aankoop, restauratie...)?

b. Bestemming.

1. Op grond van welke bestemmingsstudie(s) of op grond van welke gegevens werd het domein een Europese, nationale en regionale bestemming toebedeeld?

2. Worden thans reeds gedeelten van de reeds gerestaureerde infrastructuur benut? Zo neen, om welke redenen wordt van benutting afgezien?

c. Personeel.

1. Kan worden medegedeeld welk personeelskader uiteindelijk wordt voorzien?

2. Hoeveel personeelsleden, met vermelding van hun niveau, zijn thans reeds werkzaam in Alden Biesen?

Antwoord

Aansluitend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

A. Restauratiekosten.

Het geachte lid weet dat de ramingen van deze werken aan de Landscommanderij Alden Biesen geschied zijn door bemiddeling van Openbare Werken, zodat voor wat dit punt aangaat ik mij tot de heer Minister van Openbare Werken zal moeten wenden.

Van zodra alle gegevens in mijn bezit zijn zullen ze rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt worden.

B. Bestemming.

1. Voor wat dit punt betreft verwijs ik naar een vorige bestuurscommissie onder voorzitterschap van wijlen de heer Roppe, Gouverneur van Limburg.

Deze commissie heeft een zeer lijvige bestemmingsnota overgemaakt zowel aan de toenmalige Minister van Cultuur, Mevrouw R. De Backer, als aan Mevrouw R. Steyaert, Staatssecretaris. Inhoudelijk werd deze nota door het toen gevoerde beleid aanvaard als basisuitgangspunt.

Waar de plaatselijke en regionale werking van het Rijksdomein quasi vanzelfsprekend is werd de Europese bestemming gemotiveerd op grond van historische overwegingen, met name als centraal gelegen eigendom van een Europese Ridderorde.

2. Een gedeelte van de reeds gerestaureerde infrastructuur wordt thans benut.

C. Personeel.

1. Het personeelskader van het cultureel centrum „Landscommanderij Alden Biesen” te Spouwen werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 16 december 1981, gewijzigd bij koninklijk besluit van 10 november 1982 waarvan u een kopie in bijlage vindt.

2. Effectief aantal personeelsleden.

In het cultureel centrum Alden Biesen zijn er personeelsleden tewerkgesteld van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van het Ministerie van Openbare Werken.

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Graad	Niveau	Aantal	Statuut
1. Administratief personeel			
	II	1	Contractueel
	III	1	TWW
2. Meesters, vak- en dienstpersoneel			
	IV	1	Vasthenoemd
	IV	1	Vasthenoemd
	IV	1	TWW
Totaal		5	

II. Ministerie van Openbare Werken

Graad	Niveau	Aantal	statuut
—	wachters 1e klasse	IV	1 Tijdelijk (hulppersoneel)
—	wachters	IV	6 Tijdelijk (hulppersoneel)
—	geschoold werkmán A	IV	2 Vasthenoemd
—	geschoold werkmán A	IV	1 Tijdelijk
—	half geschoold werkmán A	IV	1 Tijdelijk
Totaal			11

Vraag nr. 125 van 17 februari 1983 van de heer D. VERVAET

Spoorwegstation te Halle — Bescherming

Vele Hallenaars maken zich ongerust over de nakende sloop van het 19e-eeuwse station aldaar door de NMBS.

Heeft de geachte Minister contacten gehad met Minister De Croo uit de centrale regering om deze afbraak alsnog te voorkomen? Zo ja, welke zijn de resultaten?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat er ter zake meerdere contacten zijn

geweest met mijn collega, de heer H. De Croo, Minister van Verkeerswezen.

Als gevolg daarvan werd er beslist een gemeentevergadering te plannen waarop zowel de NMBS-verantwoordelijken als ambtenaren van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg aanwezig zouden zijn.

Deze vergadering heeft tot doel de problematiek waarover het geachte lid het heeft ten gronde te onderzoeken.

Vraag nr. 127
van 17 februari 1983
van de heer J. DE SERANNO

Monumenten, stads- en dorpsgezichten — Schadeloosstellingen

In brieven aan collega's-senatoren, die geen lid zijn van de Vlaamse Raad, heeft de geachte Minister gemeld dat het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van de monumenten en de stads- en de dorpsgezichten geen schadeloosstellingen voorziet, en dat er geen enkel recht op schadevergoeding meer zou bestaan.

Zulke stellingname steunt op een foutieve interpretatie van het decreet van maart 1976. Artikel 16, paragraaf 1 van het decreet bepaalt immers dat voor wat betreft de in Vlaanderen gelegen „monumenten en stads- en dorpsgezichten” de wet van 1931 wordt afgeschaft, met uitzondering echter van (onder andere) het artikel 7, dat dus van kracht blijft.

Dit artikel, bepaalt, wij citeren :

„de eigenaars en overige belanghebbenden hebben aanspraak op een vergoeding ten laste van de Staat voor het nadeel dat hun wordt berokkend door de beperkingen van hun recht”.

In hetzelfde artikel wordt verder de te volgen procedure omschreven die moet worden gevolgd om schadevergoeding te bekomen.

Er is omtrent het behoud van het recht op schadevergoeding niet de minste twijfel mogelijk.

Wij wensen te vernemen of de geachte Gemeenschapsminister de nodige richtlijnen ter zake aan zijn medewerkers in deze zin zal verstrekken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag spijt het mij het geachte lid te moeten wijzen op zijn foutieve interpretatie van de wetgeving ter zake.

Art. 7 van de wet van 1931 resorteert onder afd. II „De Landschappen” en handelt dientengevolge uitsluitend over „De Landschappen”.

Voor wat de „Monumenten, Stads- en dorpsgezichten” betreft, blijft het decreet van 3 maart 1976 onverminderd van toepassing en is er dus ook geen enkele schadeloosstelling voorzien.

Vraag nr. 134
van 24 februari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme — Oprichting

Sedert zowat vier jaar groeit het vooruitzicht, ingevolge de gewestvorming, op meer betrokkenheid en verantwoordelijkheid van de gewesten inzake het toerisme-beleid in dit land.

Blijkens persberichten zou thans de klok teruggedraaid worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in welke mate een Vlaams Commissariaat-generaal of ander gewestelijke initiatief overwogen wordt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve (stuk 21 (1981-1982) — Nr. 1) blz. 12 punt C, IV: „de Executieve zal een decreet indienen tot oprichting van een eigen Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme”.

Het ontwerp-decreet werd op 30 juli 1982 door mij ingediend bij de Vlaamse Executieve maar werd verwezen naar een stuurgroep „Vlaams Buitenlands Beleid”. De stuurgroep diende haar verslag in bij de Vlaamse Executieve op 8 december 1982, maar bepaalde punten dienden nog geconcretiseerd.

Hoewel de stuurgroep opnieuw bijeenkwam op 13 januari 1983, werd dit punt op de agenda van de Vlaamse Executieve op 19 januari en 27 januari 1983 uitgesteld tot na wederinschrijving.

Vraag nr. 137
van 24 februari 1983
van de heer E. DESUTTER

BLOSO — Aanpassing personeelsformatie

Via de pers konden wij onlangs vernemen dat meerdere personeelsleden van het BLOSO welke in hun tewerkstelling werden bedreigd, verder in dienst kunnen blijven tot eind november van dit jaar. Het gaat hier vooral om BTK-ers waarvan het contract was afgelopen.

Deze verlenging zou gelden in afwachting van de aanpassing van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen hoe hij specifiek voor het BLOSO deze aanpassing ziet en of hij niet meent dat het ogenblik aangebroken is om ter zake een rationeel en functioneel kader op punt te stellen.

Tevens vernam ik graag of hierbij aanwervingsmogelijkheden zullen worden beoogd.

Antwoord

Het is juist dat een aantal BTK-ers verder werden tewerkgesteld bij BLOSO centra in afwachting van de

aanpassing van de personeelsformatie en van het bepalen van een zo rationeel mogelijke aanwervingspolitiek.

Thans wordt een ontwerp van kader onderzocht en wordt tevens nagegaan op welke wijze de personeelsleden zullen worden aangeworven.

De aard der activiteiten van de bedoelde centra is zo verscheiden dat zowel seizoensgebonden- als parttime tewerkstellingen mogelijk moeten zijn.

Van zodra de studie van het ontwerp beëindigd zal zijn, wordt het op de agenda van de Executieve geplaatst.

Vraag nr. 142
van 7 maart 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

CGICS — Benoeming personeel

Er komt mij ter ore dat op het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking op dit ogenblik door de personeelsdirecteur van deze instelling leden worden geworven voor een bepaalde vakbond.

De nieuwe personeelsleden die niet uitdrukkelijk tot een syndicale strekking behoren zouden er door de administratieve directeur, na lange persoonlijke gesprekken, van overtuigd worden dat zij er persoonlijk voordeel en belang bij hebben aan te sluiten bij de welbepaalde vakbond.

Daarbij zou de directeur er zelfs niet voor terugdeinzen de personeelsleden te wijzen op het feit dat er wel eens moeilijkheden zouden kunnen rijzen met hun benoeming en dat zij in dat geval alleen op de bewuste vakbond (van de personeelsdirecteur) kunnen rekenen om hun benoeming of herbenoeming veilig te stellen.

Het onder druk zetten van personeelsleden met een lagere rang, het intimideren en het in uitzicht stellen van een voorkeursbehandeling voor sommige personeelsleden, de ledenronselarij door een personeelsdirecteur getuigt volgens ons van een onverantwoorde en een weinig deontologische houding vanwege de administratieve directeur.

Wij durven zelfs de vraag stellen of het goed is voor de werking van de nieuwe instelling dat de personeelsdirecteur die de personeelsdossiers van alle personeelsleden moet beheren — zonder onderscheid — voorlopig als contactpersoon van een vakbond fungeert en na verkiezing misschien syndicaal afgevaardigde wordt.

Mag ik de geachte Minister uitnodigen in het CGICS een onderzoek te willen instellen naar de gegrondheid van de bovengenoemde feiten. Is de Minister niet van oordeel dat, indien de feiten juist zouden zijn, de administratieve directeur misbruik maakt van zijn functie om mensen aan te sluiten bij zijn vakbond. Is dit geen zware deontologische fout van de betrokken directeur? Keurt de voorgedijminister dergelijke „eventuele” praktijken goed? Duldt de Commissaris-generaal dergelijk optreden van de personeelsdirecteur dat aanleiding kan geven tot personeelsdiscriminatie en -favoritisme?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid moet ik melden dat mij tot nog toe niets bekend is van dergelijke praktijken in het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking en dat tot op heden geen enkele van de 3 representatieve vakbonden ter zake een klacht heeft ingediend.

Ik heb onverwijld een ernstig onderzoek ter plaatse laten instellen.

Het geachte lid zal rechtstreeks op de hoogte gebracht worden van mijn bevindingen ter zake en van de maatregelen die in voornoemd geval zouden getroffen worden.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 22
van 10 februari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Gemeen tebest uren — Saneringslening bij het Gemeen tekrediet

Naar verluidt mogen gemeentebesturen, die met liquiditeitstekorten te kampen hebben, een saneringslening aangaan bij het Gemeentekrediet.

Mag ik vernemen voor de gemeenten, waarvan het dossier reeds administratief in orde is, in hoeverre zij nog dienen te wachten op de uitbetaling van deze lening?

Mag ik vernemen hoeveel gemeenten een lening ter zake aangingen en hoe groot de leningssom bedraagt?

Welke kunnen (of zijn) de voorwaarden verbonden aan deze lening?

Antwoord

Het geachte lid heeft reeds vroeger een antwoord ontvangen op een groot gedeelte van zijn vraag. De tekst ervan komt immers, behalve één toegevoegde zin, overeen met die van zijn vraag nr. 18 van 26 januari 1983 en inmiddels is de toestand niet wezenlijk veranderd.

De voorwaarden waarop de lening kan worden verkregen worden omstandig toegelicht in mijn omzendbrieven nr. 833 A.D. van 15 september 1982 en 883 A.D. van 8 februari 1983.

De hoofdvoorwaarden zijn volgende :

1. de voorlopige vastgestelde rekening over 1981 dient met een tekort in de gewone dienst af te sluiten;
2. de begroting over 1982, na de laatst goedgekeurde begrotingswijziging, sluit met een algemeen tekort in de gewone dienst.
3. de belanghebbende gemeenteraad moet uiterlijk op 31 december 1983 een aanvraag indienen;

4. de raad moet zich verplichten tot het treffen van de maatregelen die normaliter in het eerste dienstjaar het evenwicht van het eigen dienstjaar en, binnen een termijn van ten hoogste vijf jaar, het algemeen evenwicht herstellen ;
5. de raad dient een fiskaliteit vast te stellen die het begrotingsevenwicht op zijn minst herstelt;
6. de raad dient in te stemmen met de bijstand van een begeleidingsgroep waarvan de samenstelling in de omzendbrief wordt bepaald.

Geen enkele procedure voor het toekennen van een lening is voor het ogenblik geëindigd.

Vraag nr. 23
van 15 februari 1983
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeentebesturen — Kosten voor opmetingen

In heel veel gemeenten worden door de erkende bouwmaatschappijen zowel van de NMH als van de NLM mooi verzorgde woonwijken gebouwd. De kosten voor riolering, **wegenis**, voetpaden, beplanting en de vereiste nutsvoorzieningen worden betaald door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Na voltooiing worden de gronden die het openbaar domein uitmaken overgedragen aan het **gemeentebestuur**. Vooraf echter dienen door een beëdigd landmeter de vereiste opmetingen verricht. Omtrent het betalen van de kosten voor deze opmeting ontstaat naderhand dikwijls betwisting tussen het gemeentebestuur en de bouwmaatschappij.

Mag ik de geachte Minister verzoeken wie bij dergelijke overdracht de kosten voor opmeting dient te betalen ofwel de betrokken bouwmaatschappij ofwel het gemeentebestuur?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de kosten van opmeting (metingen, evenals levering en plaatsing van scheidingspalen) ten laste vallen van de eigenaar van de gronden die overgedragen worden. Dit is in het gestelde geval dus de betrokken bouwmaatschappij.

Vraag nr. 25
van 17 februari 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Verwarrende filosofieën omtrent sommige aspecten van de gemeentelijke autonomie — Verzoek om een onwrikbare norm

Uit het antwoord op mijn vraag nr. 4 d.d. 3 november 1982 blijkt dat een door de gemeentelijke autonomie „in de meeste gemeenten” tot stand gekomen vrijstelling van de gemeentebelasting, op de afgifte van administratieve documenten uitgebreid wordt tot alle gemeenten, zonder dat een wet of besluit ze voorschrijft maar omdat ze een „feitelijke toestand” genoemd wordt en noodzakelijk geacht om de gelijkheid van alle gezinnen in alle gemeenten te bewerkstelligen. Dat betekent dat in alle gemeenten een

identieke regel geldt met identieke normen en identieke toepassingen, dit wil zeggen het tegenovergestelde van autonomie en van wat in het antwoord op mijn vraag nr. 1 d.d. 22 oktober 1982, daarover betoogd wordt.

Bovendien zou een dergelijke vrijstelling zelfs een gebruik als oorsprong kunnen hebben. (Zie antwoord op mijn vraag nr. 3 d.d. 3 november 1982 !)

Wat betreft het principe van de gelijke behandeling van alle gezinnen, moet opgemerkt worden dat de bijdragen van die gezinnen in de gemeentekas, via belastingen, in alle gemeenten verschillend zijn. Wanneer bijgevolg één gemeente die belastingen laag houdt en een andere niet, dan worden de gezinnen in de eerst genoemde gemeente bevoordeligd door maatregelen van algemene kosteloosheid ter zake. Die stelt dus in feite een ongelijkheid in. Dit toont ten volle aan dat alleen het plaatselijk bestuur over de gegevens beschikt om te oordelen of een bepaalde kosteloosheid al dan niet gerechtvaardigd is.

Aangaande de gebruikelijkheid van sommige handelingen, moet erop gewezen worden dat aan de oorsprong van elk gebruik een opvatting staat die door de jaren heen haar juistheid, als gedragslijn, al dan niet bewijst. In de aangelegenheid waarvan sprake is in mijn vraag nr. 3 van 3 november 1982 blijkt het gebruik, om inzake kieswet stukken kosteloos af te geven, op geen enkele wettelijke basis te berusten, zoals het antwoord op de vraag aantoont. Het is bijgevolg onjuist en niet verantwoord. Is het dan niet ongebruikelijk om in een overheidstekst naar een niet correct gebruik te verwijzen, temeer omdat desbetreffend gevraagd werd waarom een eventuele kosteloosheid toepasselijk is ?

Uit wat voorafgaat moet besloten worden dat enerzijds over de gemeentelijke autonomie heengelopen wordt door de opgedragen gelijkshakeling van alle gemeenten en dat anderzijds een ongefundeerd gebruik niet afgewezen wordt, hoewel het tot stand gekomen is door een verkeerd aangewende gemeentelijke autonomie.

Daarenboven kan men vaststellen dat het heffen van een taks vrijgelaten wordt. (Zie antwoord op mijn vraag nr. 1) maar de vrijstelling opgelegd wordt (Zie antwoord op mijn vraag nr. 4), zodat er geen afbakende lijn getrokken wordt die duidelijk aanwijst wat ter zake de gemeentelijke autonomie inhoudt.

- Na de uiteenzetting over een feitelijke toestand, ontstaan uit een steeds aanvechtbare filosofie, die geregulariseerd wordt door alle gemeenten te verplichten die filosofie over te nemen alsof ze een wet is,
- na het verhaal over een, aangetoond, onwettelijk gebruik zonder de gemeenten te verplichten daarvan af te zien,
- nadat erop gewezen werd dat krachtens de gemeentelijke autonomie de gemeenteraad beslist of inlichtingen al dan niet kosteloos verstrekt worden,
- zou het mij zeer nuttig zijn dat de geachte Minister uit die caleidoscoop een onwrikbare norm zou puren,
- waarmee het in dagelijkse realiteit mogelijk zal zijn om, als gemeentebestuur, te weten wanneer het ter zake autonoom is. en wanneer niet.

Antwoord

Uit de inhoud van de gestelde vraag meen ik te kunnen afleiden dat het geachte lid de mening is toegedaan dat van overheidswege de gemeenten opgedragen wordt bepaalde belastingen in te voeren met welbepaalde aanslagtarieven en de eventueel hiermede samengaande vrijstellingen.

Niets is minder waar.

De gemeenteoverheden beslissen autonoom tot het invoeren van om het even welke gemeentebelastingen en stellen tevens de aanslagtarieven van deze belastingen vast. In welbepaalde gevallen worden deze tarieven vastgesteld binnen opgelegde maxima of „plafonds”.

De enkele ministeriële onderrichtingen die in de loop der jaren door sommigen van de opeenvolgende bevoegde Ministers werden uitgevaardigd met het oog op het veralgemenen van sommige vrijstellingen steunden niet steeds en niet noodzakelijk op wettelijke of reglementaire beschikkingen doch werden soms ingegeven door overwegingen van sociale aard.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 64
van 21 februari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Week-endverblijfspark „La Hetraie” te St Joris-Weert (gemeente Oud-Heverlee) — Verkavelingsvergunning

Kan de geachte Minister mij mededelen of voor bovengenoemde terrein op grond van het KB van 30 oktober 1973 een verkavelingsvergunning is verleend? Zo ja, door welke overheid is die vergunning afgeleverd? Zijn alle voorwaarden, opgesomd in het bovenvermeld KB, in acht genomen? Zo niet, zijn er dan geen redenen voorhanden om de verkavelingsvergunning in te trekken en het terrein in overeenstemming te brengen met de bestemming, vastgelegd in het gewestplan?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid antwoorden dat omtrent deze zaak geen nadere gegevens bekend zijn op het Kabinet.

Aan de provinciale directie van de Stedebouw wordt gevraagd deze aangelegenheid te onderzoeken. Zo haast de gegevens van dit onderzoek me bekend zijn, zal inhoudelijk rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 65
van 3 maart 1983
van de heer 1. VAN BELLE

Vlaamse Gewest — Regionalisering van de visverloven

Het Vlaams Gewest heeft de intentie de visverloven te regionaliseren.

Tot op heden worden de visverloven nog steeds door de postkantoren van het Rijk afgeleverd aan de „nationale” prijs van 250. frank plus 10.- frank zegel.

Kan ik van de geachte Minister vernemen.

Of deze prijs dezelfde zal blijven indien het visverlof enkel geldig zal zijn in Vlaanderen en in het negatieve geval of de reeds verkochte visverloven geldig zullen blijven voor het ganse Rijk?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de prijs der visverloven onveranderd is gebleven in elk gewest.

In de gewesten zijn echter alleen geldig de verloven afgegeven door een postkantoor gelegen in het betrokken gewest.

De beslissing van de Vlaamse Executieve ter zake werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 december 1982, enkele dagen vóór met de afgifte der visverloven werd gestart.

Bovendien werd de nieuwe toestand ook uiteengezet in een persmededeling die door de kranten, die in het gewest verschijnen, werd overgenomen en gepubliceerd in sommige gevallen reeds voor de verschijning van het besluit in het Staatsblad.

Een eventuele terugbetaling van een niet gebruikt verlof kan worden aangevraagd aan de Regie der Posterijen. (dienst 2.3.1.2).

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 18
van 26 januari 1983
van de heer G. TEMMERMAN

Vennootschappen van de NMH — Bestaansduur

Iedere handelsvennootschap is ertoe gehouden om de 30 jaar haar bestaansduur te verlengen.

De erkende vennootschappen van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting, instellingen van openbaar nut, zijnde die de handelsvorm hebben aangenomen, zijn eveneens aan deze regel onderworpen.

Voor zover ons bekend werd nooit van deze regel afgeweken, tenzij het ging om maatschappijen met een zeer beperkt patrimonium en die de jongste jaren geen activiteit meer aan de dag legden.

Ingevolge een door u genomen beslissing wordt sinds enkele maanden van deze regel afgeweken en wordt de bestaansduur van maatschappijen voor sociale woningbouw, slechts met drie jaar verlengd.

Belangrijke maatschappijen, die niet alleen over een aanzienlijk patrimonium beschikken, maar bovendien met aangrijpende projecten worden geconfronteerd, kunnen zich de vraag stellen of zij nog bevoegd

zijn om verbintenissen aan te gaan, die de drie jaar overtreffen.

In ontkennend geval stellen zich heel wat problemen inzake verbintenissen op lange termijn vb. tegenover architecten, ingenieurs, ondernemingen enz. zonder te gewagen van de problemen, die kunnen rijzen inzake reeds aangekochte braakgronden, bestemd voor latere nieuwbouw.

Bovendien wordt door uw maatschappij een discriminatie geschapen tussen de erkende vennootschappen aangesloten bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Vóór uw aanstelling hebben bepaalde vennootschappen van sociale woningbouw een verlenging van 30 jaar gekregen, thans zijn er die na aanvraag slechts een verlenging krijgen van drie jaar.

Hierdoor ontstaat vanzelfsprekend een onaanvaardbare verschillende behandeling tussen de vennootschappen.

Om al deze redenen vraag ik u mij te willen mededelen :

1. Op welke wettelijke gronden u steunt om de bestaansduur van sommige maatschappijen slechts voor drie jaar te laten verlengen in plaats van de gebruikelijke 30 jaar.
2. Bent u er zich van bewust, dat ingevolge deze maatregelen in hetzelfde arrondissement, ja zelfs in dezelfde stad, maatschappijen voor sociale woningbouw actief zijn waarvan de ene kortgeleden een verlenging van 30 jaar verkreeg (vlak voor uw aanstelling) en anderen nu met een veel kortere termijn zijn geconfronteerd ?
3. Wil u de motieven en het doel meedelen die u met het treffen van de aangehaalde maatregel nastreeft ?
4. Moet men uit alles wat vooraf gaat niet opmaken, dat ter zake erg willekeurig wordt opgetreden ?
5. Hoe zullen rechtszekerheid en continuïteit van de door de erkende maatschappijen genomen beslissingen in onderhavig geval worden verzekerd.
6. Meent u niet, dat de bouwactiviteit die u beweert te willen stimuleren, in de sector van de sociale woningbouw precies door de getroffen maatregelen worden afgeremd vermits het voor de betrokken maatschappijen onmogelijk is belangrijke projecten van sociale woningbouw binnen een termijn van drie jaar te realiseren.

Antwoord

1. Wettelijk kan een Naamloze Vennootschap niet langer duren dan 30 jaar, behoudens verlengingen beslist volgens de regels der statutenwijziging (art. 102 Ven. W)
Eveneens is de duur van een Samenwerkende Vennootschap beperkt tot 30 jaar (art. 145, 1° Ven. W.)
Dit impliceert dat elke Naamloze Vennootschap en/of Samenwerkende Vennootschap voor een kortere termijn kunnen opgericht of met een beperkte termijn verlengd worden.

2. De maatregel van beperking van de bestaansduur werd genomen in het kader van de door de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen opgelegde verplichting van regionalisering en herstructurering van de nationale huisvestingsinstellingen.

Deze tijdelijke schikking zal de werking van de betrokken erkende vennootschappen niet afremmen.

Het eventueel verder bestaan van de erkende vennootschappen, na de regionalisering, zal afhangen van een reeks door de Vlaamse Raad te stellen voorwaarden.

Aldus moeten door de voogdij-overheid een reeks maatregelen getroffen worden betreffende de huidige rechtstreekse band tussen de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en haar erkende vennootschappen, inzake de financiële begeleiding der erkende vennootschappen, enz... Hierbij wordt gerefereerd naar de status van erkenning, die aan de lokale bouwmaatschappijen wettelijke en reglementaire voordelen verleent en die hun tevens een bepaald aantal gemeenrechtelijke verplichtingen oplegt.

Rekening houdend met deze problematiek, werd de verlenging van het bestaan van de erkende vennootschappen, beperkt.

3. Motivering van de getroffen maatregel.

In het vooruitzicht van de effectieve regionalisering moet de Vlaamse Executieve de nodige maatregelen nemen om tot een efficiënte herstructurering te komen, in overleg met al de betrokken partijen.

Uit de „erkenning” van de erkende vennootschappen putten deze huisvestingsmaatschappijen een hele reeks financiële, fiscale en andere voordelen en bezitten zij een openbaar karakter.

Bij verdwijning van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, ondergaat de binding van „erkenning” hetzelfde lot.

Het zal de taak van de Vlaamse Executieve en van de Vlaamse Raad zijn om autonome gewestelijke instelling op te richten, die bevoegd zijn inzake huisvesting, en die nog nader te bepalen bindingsmodaliteiten zullen hebben met de erkende vennootschappen.

In dit kader zullen het beheer der erkende vennootschappen (een klaardere en logischere administratieve voogdij) en het werkgebied van bepaalde lokale bouwmaatschappijen moeten vastgelegd worden.

4. De getroffen maatregel is een preventieve schikking, teneinde de hiervoren vernoemde problemen zo vlot mogelijk op te lossen, steeds in overleg met al de betrokken partijen. Deze maatregel geldt voor alle erkende vennootschappen, die verlenging van hun bestaansduur aanvragen, en dit zonder enige uitzondering.
5. De rechtszekerheid en de continuïteit van de door de erkende vennootschappen getroffen beslissingen zal verzekerd worden door de juridische stabiliteit via de ontbindingswet (of een uitvoeringsbesluit ervan) enerzijds, het tijdelijk voortbestaan

van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting onder de vorm van een vennootschap in vereffening en de nieuwe erkenning van de bestaande erkende vennootschappen anderszijds.

6. De bouwactiviteit in de sociale huisvestingssector is functie van de beperkte financiële middelen,

waaronder de overheid beschikt. Derhalve zullen de nieuwbouwactiviteiten eerder omgebogen worden naar renovatieprojecten.

In dit geheel zal ook de vindingrijkheid, het dynamisme en de verkoopbereidheid van de erkende vennootschappen doorslaggevend zijn.

Vraag nr. 22
van 2 februari 1983
van de heer H. VAN WAMBEKE

Arrondissement Aalst — Openbare bouwvennootschappen, erkend door de NMH

Mag ik, voor het dienstjaar 1982, vanwege de geachte Minister vernemen :

1. het aantal beheersorganen, verbonden aan de openbare bouwvennootschappen voor de huisvesting en werkzaam in het arrondissement Aalst en het aantal vergaderingen dat elk van deze organen heeft gehouden;
2. het aantal leden dat deel uitmaakt van deze beheersorganen;
3. de financiële vergoedingen of de andere materiële en financiële voordelen die worden toegekend aan de leden van de beheersorganen ;
4. de globale beheerskosten voor elke bouwvennootschap afzonderlijk.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik de eer hem deze volledige overzichtelijke tabel ter kennis te brengen.

Benaming van de vennootschap	Beheersorgaan : Raad van Beheer Aantal vergaderingen in 1982	Aantal leden v.d. Raad van Beheer (NMH-commissaris niet meegerekend)	Zitpenningen verplaatsingskosten	Beheerskosten boekjaar 1981
CV Sam. mij. voor goedk. won. van het Gewest Aalst te Aalst 401	5	9	400 fr. per zitting geen verplaatsingsvergoeding	2.007.788
CV DEWACO te Aalst 401 ⁵	13	13	550 fr. zitting voor leden 1.100 fr. zitting voor voorzitter	1.318.910
CV Werkerswelzijn te Denderleeuw 406	4	6	400 fr. per zitting 100 fr. verplaatsingsvergoeding	521.710
CV Veilig Wonen te Aalst 420	9	19	geen zitpenning 500 fr. verplaatsingsvergoeding	7.168.884
CV Ninove-Welzijn te Ninove 424	9	10	geen zitpenning geen verplaatsingsvergoeding	1.761.429

In verband met punt 4 van zijn vraag: „ de globale beheerskosten” gaat het om de gegevens van het boekjaar 1981, daar deze van 1982 nog niet beschikbaar zijn.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 25
van 2 februari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Industrieel bereide hammen — Wettelijke voorschriften

Metingen uitgevoerd door Test-Aankoop, hebben

aangetoond dat een groot aantal industrieel bereide hammen, niet aan de verschillende wettelijke voorschriften voldoen.

- Te hoog vochtigheidsgehalte : bij toepassing van de normen die voorzien zijn in het voorstel tot KB van 1980 zou voor 73 % van de onderzochte stalen dit gehalte te hoog liggen.
- Te hoog gehalte aan fosfaten en polyfosfaten: 35 %
- Te hoog gehalte nitraten: 40%

— Uit bacteriologische analyses blijkt dat bij 60% van de onderzochte gevallen de hygiëne te wensen over laat.

Dit geeft globaal gezien een zeer matige kwaliteit en enerzijds willen wij wijzen op het economisch bedrog (te hoog vochtigheidsgehalte en overdreven gebruik van fosfaten) en anderzijds stellen zich de problemen van gezondheid (nitraten, nitrieten, onvoldoende hygiëne).

Deze toestand hangt nauw samen met het gebrek en/of ondoeltreffendheid van de controles.

Het minste wat de consument kan eisen is wel dat de wettelijke gezondheidsnormen zouden worden nageleefd.

Een voorstel tot KB is klaar sedert 1980 maar nog steeds niet van toepassing!

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij, in deze aangelegenheid, op korte termijn voorziet?

Antwoord

Het koninklijk besluit, waar het geachte lid naar verwijst, betreffende de fabricage en de handel in bereid vlees en vleesbereidingen zou inderdaad een belangrijke verbetering van de kwaliteit van de bereide hammen voor gevolg kunnen hebben. Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werd de bevoegdheid ter zake echter overgeheveld naar de gemeenschappen.

Het bedoelde voorstel van KB dient bijgevolg te worden aangepast, teneinde het aan de Vlaamse Executieve te kunnen voorleggen. De administratie werd ter zake met een opdracht belast.

De inspectie van de eetwaren, zal de opdracht krijgen systematische controleonderzoeken uit te voeren teneinde een beter inzicht te krijgen in de kwaliteit van de bereide hammen en in welke mate zij voldoen aan de voorschriften voorzien in hoger genoemd besluit van de Vlaamse Executieve.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 67
van 2 februari 1983
van de heer D. VERVAET

Breekwerf te Pepingen — Verwerking van afval in Vlaanderen

De Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij (OVAM) zou in een globale studie over de verwerking van het afval in Vlaanderen de noodzaak van het bestaan en de exploitatie van een breekwerf te Pepingen niet meer nodig achten.

Ik verneem derhalve dat het in de bedoeling van de heer Minister zou liggen de oprichting van de breekwerf te Pepingen niet te laten doorgaan.

Is deze bewering juist?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Genoemd dossier heeft een moeilijke administratieve procedure doorgemaakt.

Ook het Hoog Comité van Toezicht heeft er een grondig onderzoek aan gewijd.

De principiële belofte van toelage werd reeds op 06.11.1970 gegeven.

Voor het deel elektro-mechanica werd de vaste belofte van toelage verleend op 3 1.12.1973.

Daarna traden nog vele wijzigingen en moeilijkheden op, doch telkens hebben de verantwoordelijke Ministers beslissingen genomen en/of beloften van toelage verleend waardoor het project, althans op papier, verder gezet kon worden.

Ook met het bouwdoossier waren heelwat Ministers en Staatssecretarissen betrokken.

Tegen het verlenen van een bouwvergunning werd sterk gecontesteerd door leefmilieugroepen uit Pepingen en omgeving.

Deze contestatie leidde tot bouwkundige voorschriften en een ontwerp in de vorm van een hoeve. Hierdoor werd het deel B.B. ± 60 miljoen duurder.

Ook werd via de bouwvergunning de finale verwijderingswijze met name het storten, sterk beknot.

De aanwezige stortcapaciteit werd aldus gereduceerd tot een volume van maximum 2 jaar werking!

Exclusief BTW, studiekosten en grondaankoop, wordt het project vandaag geraamd op ± 300 miljoen frank.

Opdat het project zou kunnen gerealiseerd worden vraagt het opdrachtgevend bestuur, met name de Intercommunale Haviland SV, de vaste belofte van toelage voor:

- a. het deel burgerlijke bouwkunde (aanbestedingsprijs 94.835.689 fr.)
- b. de prijsverhoging geëist door de NV TRIGA voor het deel elektro-mechanica ten belope van 15.123.007 fr. en bovenop de wettelijke herzieningen.

Er werd reeds 10 1.456.000 fr. vastgelegd voor de EM (1973, 1978, 1979).

Gelet op wat voorafgaat en in de context van het decreet van 2 juli 1981, heb ik het nodig bevonden de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest te belasten met een onderzoek inzake de opportuniteit van het project.

In 't bijzonder diende de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest na te gaan of dit project nog compatibel is met de Plangegevens die gedurende 1982 inzake huishoudelijke afvalstoffen verzameld werden.

Het le verslag van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest bereikte mij op 19 januari jl.

Op 28 januari jl. verkreeg Haviland een verlenging van haar bouwvergunning voor een periode van één jaar.

Het project stelt in zijn huidige vorm heelwat problemen die een verder onderzoek noodzakken.

De bewering die het geachte lid mij voorhoudt is derhalve voorbarig. Ik wens er ook nog aan toe te voegen dat mijn bevoegdheid ter zake zich beperkt tot het al of niet verlenen van toelagen.

Vraag nr. 69
van 2 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Oppervlaktewateren — Lozingsvergunningen

Overeenkomstig artikel 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, is alle lozing van afvalwater onderworpen aan een vergunning, die de voorwaarden bepaalt waaraan de lozing moet voldoen. Voor het lozen van ander dan normaal huishoudelijk afvalwater in de wateren van het openbaar hydrografisch net en de kustwateren, wordt de vergunning verleent door de directeur van de waterzuiveringsmaatschappij waaronder de lozingsplaats ressorteert.

In uitvoering van artikel 5 van deze wet, legt het koninklijk besluit van 3 augustus 1976, houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater, de voorwaarden van lozing vast.

Is het de geachte Gemeenschapsminister bekend, of er in 1983 nog steeds bedrijven zijn, die zich beroepen op de wettelijkheid van een lozingsvergunning, afgeleverd door het Ministerie van Openbare Werken, bestuur der waterwegen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1950? Welke zijn eventueel deze bedrijven en op welke waterloop lozen ze?

Is de heer Gemeenschapsminister al dan niet de mening toegedaan dat een lozingsvergunning, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1950, een wettelijke lozingsvergunning is? Zo neen, welke maatregelen denkt de heer Gemeenschapsminister te moeten nemen om aan deze onwettelijke toestand een einde te stellen?

Antwoord

In antwoord op het door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem het volgende mededelen:

Het is inderdaad zo dat wettelijk een onderneming zich nog kan beroepen op een lozingsvergunning afgeleverd door het Ministerie van Openbare Werken, bestuur der Waterwegen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1950.

In het ambtsgebied van de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken zijn geen ondernemingen die een dergelijke vergunning bezitten.

In het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zijn er wel dergelijke ondernemingen. Een juist aantal kan evenwel voorlopig niet worden

medegedeeld. Momenteel wordt wel een inventaris opgemaakt door de VWZ.

Onder het oude stelsel van de wet van 1950 werden de lozingsvergunningen uitgereikt door de beheerder van de betrokken waterloop waarin geloosd werd. Sinds de wet van 26 maart 1971 dienen echter alle lozingsvergunningen uitgereikt door de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappijen.

De vergunningen afgeleverd krachtens de wet van 1950 zijn wettelijke lozingsvergunningen, ingevolge de overgangsbepaling artikel 36, lid 2, van het Algemeen Reglement van 3 augustus 1976. Volgens deze bepaling blijven de voorwaarden bepaald krachtens de wet van 11 maart 1950 geldig tot op de datum waarop de nieuwe voorwaarden van het Algemeen Reglement moeten worden nagekomen. Welnu, deze voorwaarden moeten slechts nagekomen worden op het ogenblik van de uitreiking van de nieuwe lozingsvergunning krachtens de wet van 26 maart 1971.

Wat deze nieuwe lozingsvergunningen betreft, kan ik u de verzekering geven dat deze met de meeste spoed worden afgeleverd. In het ambtsgebied van de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken beschikken alle ondernemingen over een nieuwe lozingsvergunning. Daar de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij slechts op 28 oktober 1981 operationeel werd, is zij nog niet in de gelegenheid geweest alle dossiers af te handelen.

Vraag nr. 70
van 2 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Denderbekken — Sanering

Uit de studie van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie „Kaart van de biologische kwaliteit van het Denderbekken 1979- 1980” blijkt dat de sanering van het Denderbekken neerkomt op een rationale zuiveringspolitiek, te voeren zowel voor de bijrivieren die hoofdzakelijk verontreinigd zijn door huishoudelijk afvalwater — als voor de Dender zelf — waarvoor enerzijds de eliminatie van de huishoudelijke en industriële afvalwaters, van deze bedrijven die op riool lozen, van de stedelijke woonkernen van Ath, Lessines, Geraardsbergen, Ninove, Denderleeuw, Aalst en Dendermonde en anderzijds van de rechtstreekse lozingen van industrieel afvalwater op de Dender zich opdringt.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister uitnodigen te antwoorden op volgende vragen:

- Wat de industriële lozingen betreffen: welke bedrijven lozen rechtstreeks hun afvalwater op de Dender? Hoeveel bezitten er op dit ogenblik een zuiveringsinstallatie (in werking, in aanbouw, in aanbesteding en gepland)? Bezitten deze bedrijven een wettelijke lozingsvergunning? Hoeveel bedrijven werden reeds gecontroleerd (wanneer en door welke instantie) op het naleven van de lozingsvoorwaarden, opgelegd in de lozingsvergunning? Hoeveel bedrijven voldeden aan de hen opgelegde lozingsvoorwaarden? Welk gevolg is er gegeven aan de vaststelling van (een) eventuele overtreding(en)?

— Wat de lozingen betreffen van huishoudelijke en industriële afvalwaters via de riool : wat is de stand van zaken voor de zones Dendermonde, Aalst, Denderleeuw, Ninove, Geraardsbergen wat betreft :

- de collectoren: stand van de werken, in uitvoering, aanbesteed en gepland.
- de zuiveringsstations: stand van de werken, in uitvoering, aanbesteed en gepland.

Wat in het bijzonder de financiële implicaties betreffen, vernam ik graag welk bedrag uitgegeven werd voor werken in 1982, voor deze vastgelegd voor 1983, en wat is de raming van de werken die aanbesteed kunnen worden in 1983 en 1984 voor de desbetreffende collectoren en zuiveringsstations.

Bent u met mij, zoals uw voorganger, de mening toegedaan, dat de sanering van de Dender een **prioritaire** aangelegenheid is ?

Zo ja, welke datum stelt u voorop om de Dender terug zuiver te maken ?

Hoe gaat u de „ prioriteit ” in de praktijk laten blijken ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen:

— De bedrijven waarvan het afvalwater rechtstreeks in de Dender geloosd wordt zijn in stroomopwaartse richting :

Geraardsbergen : NV Unal
 Ninove : NV Fabelta
 Denderleeuw : NV Animalia
 Aalst : NV Schott
           NV Intercom
           NV Amylum
           NV Sulbb
           NV FFR
           NV Tupperware
 Oudergem : NV Verenigde papier- en
               kartonfabrieken

De bedrijven die een eigen waterzuiveringsstation in werking hebben, zijn:

NV Unal
 NV Fabelta
 NV Amylum
 NV Verenigde papier- en kartonfabrieken.

Voor wat betreft de wettelijke lozingsvergunningen uitgereikt aan hogergenoemde bedrijven is uitsluitend de NV Animalia in Denderleeuw niet in het bezit van een lozingsvergunning, afgeleverd op basis van de uitvoeringsbesluiten van de wet van 26 maart 1971. Dit bedrijf bezit echter een lozingsvergunning op basis van de wet van 1950. Tot op heden bestaan er nog geen sectoriële normen voor de nijverheidssector van vilbeluiken waartoe Animalia behoort.

Tot slot zijn er, rekening houdend met de recente operationaliteit van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij bij hogergenoemde bedrijven, noch controles uitgevoerd, noch overtredingen vastgesteld.

— Hierna wordt een beknopt overzicht gegeven van de stand van zaken omtrent collectoren en waterzuiveringsinstallaties in het Denderbekken.

Zone Geraardsbergen

De stad Geraardsbergen heeft een RWZI met een capaciteit van 15.000 i.e. sedert 1953 maar dat totaal in onbruik is geraakt.

In de zone worden twee RWZI's voorzien met elk een capaciteit van 40.000 i.e. De ene installatie zal ingepland worden op het terrein van de bestaande installatie en zal de rioolwaters zuiveren afkomstig van de centra Geraardsbergen, Schendelbeke, Moerbeke-Viane, Grimminge, Zarlardinghe. De tweede installatie zal ingepland worden op de grens Idegem-Zandbergen en zal de rioolwaters zuiveren afkomstig van de centra Idegem, Zandbergen, Ophasselt, Smeerebbe-Vloerzegem, Waarbeke en Nieuwenhoven.

Een algemeen collectorenplan voor de ganse zone maakt deel uit van het dossier TRP dat door de bevoegde diensten wordt behandeld. De dossiers voorontwerp van beide RWZI's zijn eveneens in behandeling bij de bevoegde diensten.

Zone Ninove

Een algemeen collectorenplan voor de ganse zone maakt deel uit van het dossier TRP dat door de bevoegde diensten wordt behandeld.

Nochtans zijn gedeelten van dit collectorennet reeds uitgevoerd nl.

collector D. De Bodtkaai en collector Graanmarkt-zuiveringsinstallatie.

De werken voor de bouw van de eerste fase van de RWZI zijn aanbesteed op 18.12.1981. Het aanbestedingsdossier wordt door de bevoegde dienst onderzocht. De eerste fase van de RWZI heeft een zuiveringscapaciteit van 42.500 inwoner-equivalenten.

Zone Denderleeuw

De centra van Denderleeuw, Welle, Haaltert, Kerksken, Denderhoutem en Iddergem behoren tot de zone Denderleeuw.

De voorziene plaats van de RWZI is gelegen in de Wellemeersen in de omgeving van de autoweg E5. Het betrokken gebied is volgens het gewestplan beschouwd als natuurgebied met wetenschappelijke waarde. In dit gebied zijn alleen die werken toegelaten welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied.

Gezien de problematiek omtrent de definitieve inplanting van de RWZI en het tracé van de toevoercollectoren is het zeer moeilijk hieromtrent een planning te maken. Tot op heden werd door het gemeentebestuur Denderleeuw nog geen enkel dossier ingediend betreffende de RWZI en de collectoren.

Zone Aalst

In een eerste fase wordt uitsluitend aandacht besteed aan de studie van de collectoren op de linkeroever van de Dender. Deze collector heeft een lengte van 7 km en voert de rioolwaters af van Erembodegem. Aalst linkeroever, Nieuwerkerken

en Hofstade. Van deze collector is de sector A-B (Erembodegem-Vandernootstraat) uitgevoerd en de sector E-F (werf Aalst-zuiveringsinstallatie) is in uitvoering.

De RWZI wordt gebouwd in 2 fasen nl. 1° fase 80.000 i.e. en 2° fase 60.000 i.e. De werken voor de bouw van de eerste fase van de RWZI zijn aanbesteed op 28.05.1982. Het aanbestedingsdossier wordt door de bevoegde dienst onderzocht.

Zone Dendermonde

De gemeenten die tot de zone Dendermonde behoren zijn : Dendermonde, Lebbeke, Bugenhout en een gedeelte van Opwijk. Een algemeen collectorenplan voor de ganse zone werd in 1978 goedgekeurd. Hiervan zijn volgende collectoren uitgevoerd: Potiaulaan, Kroonveldlaan en la (Mechel-sesteenweg).

Volgende collectoren zijn in uitvoering : 1 b (Kerkstraat) en 2 (Sint Gillis). Het aanbestedingsdossier van de werken voor de aanleg van collector 1A tot de zuiveringsinstallatie, collector Baasrode en de bouw van een pompstation en de effluentleiding van de zuiveringinstallatie werd goedgekeurd.

Deze werken zullen in de loop van 1983 worden begonnen.

De RWZI wordt gebouwd in 2 fasen nl. 1° fase 90.000 i.e. en 2° fase 45.000 i.e. De werken voor de bouw van de eerste fase hebben een aanvang genomen in november 1982.

Op de begroting 1982 werden kredieten vastgelegd voor de saneringswerken in het Denderbekken voor een totaal bedrag van 751.787.000 fr., als volgt verdeeld :

- Dendermonde :
  - ZI 1° fase 322.697.000 fr.
  - collector 1 A tot zuiveringsinstallatie, Baasrode, pompstation, effluentleiding 138.579.000 fr.
- Aalst:
  - collector Sector E-F 290.511.000 fr.

De definitieve planning van de zuiveringsprojecten in het Denderbekken zal geschieden in het geheel van het algemeen waterzuiveringsprogramma (AWP) voor het Vlaamse Gewest. De twee waterzuiveringsmaatschappijen samen met de opgerichte beleidingscommissie zal mij een AWP voorleggen dat mij zal toelaten binnen de beperkte budgettaire mogelijkheden voor de jaren 1983 en 1984 een nieuw en rationeel beleid inzake waterzuivering te voeren.

Voor de opstelling van het AWP werd vorig jaar het Denderbekken door mij beschouwd als een prioritair te onderzoeken gebied. De resultaten van dit onderzoek samen met een concreet programma van werken zal mij in het eerste trimester van dit jaar ter goedkeuring worden voorgelegd. De uitvoering ervan zal opgedragen worden aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Het effect van de saneringsmaatregelen en van de gerealiseerde zuiveringsprojecten op de water-

kwaliteit van de Dender zal voortdurend geëvalueerd worden. Aldus wordt het mogelijk permanent een geïntegreerd beeld te krijgen in de stand van zaken en van de noodzakelijke prioriteiten om binnen de korste tijd een merkbare verbetering van de waterkwaliteit van de Dender te verwezenlijken.

Vraag nr. 71 van 2 februari 1983 van de heer N. DE BATSELIER

Waterzuiveringmaatschappijen — Kosten voor beheer en werking

De wet van 26 maart 1971 op de verontreiniging van het oppervlaktewater stelt dat: de totale kosten voor beheer en bewerking van de waterzuiveringsmaatschappijen, in casu de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, worden gedekt door bijdragen van de provincies, de ondernemingen, die hun afvalwater laten behandelen in een rioolwaterzuiveringsinstallatie en de ondernemingen die hun afvalwater zelf behandelen, doch waarvan de rest-vervuiling een (nog niet vastgestelde) waarde overschrijdt.

Ieder jaar stelt de algemene vergadering van elke maatschappij op voordracht van de raad van beheer ervan, de bijdragen vast op een forfaitair bedrag berekend op basis van de gegevens van vorig jaar. Wat de bijdragen der ondernemingen betreft, worden deze voor iedere onderneming vastgelegd naar rata van de verontreinigende belasting ervan. Wat de bijdragen van iedere geassocieerde provincie betreft, wordt deze vastgesteld op basis van het aantal inwoners van de provincie die in het gebied van de maatschappij verblijven.

Op dit getal kan een door de algemene vergadering vastgestelde coëfficiënt worden toegepast, om rekening te houden met het aantal inwoners van wie de woning op een openbare riool aangesloten is.

Onverminderd de bepalingen van de artikels 86, 87 en 88 van de provinciewet, is de provincie gemachtigd om een jaarlijkse belasting te heffen, ten einde de bijdragen die zij moeten storten terug te winnen, voor zover de wettelijke beschikking.

Voor de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft de buitengewone algemene vergadering, gehouden op 17 mei 1982 de begroting 1983 goedgekeurd.

Deze voorziet aan inkomsten en uitgaven een bedrag van 805 miljoen frank, wat een tarief geeft van 117 F per inwoner equivalent, zonder afschrijvingen, en van 343 F per inwoner equivalent. afschrijvingen inbegrepen.

De bijdragen van de geassocieerde provincies (65%) en de bijdrage van de industrie (35%) wordt voor 1983 vastgesteld op :

Antwerpen :	184.1 16.231 F.
Brabant:	108.367.389 F.
Oost-Vlaanderen :	147.0 13.542 F.
Limburg:	83.153.655 F.
West-Vlaanderen :	1209.897 F.
Industrie :	282.078.8 10 F.

Bij beslissing van de Minister van Volksgezondheid werd vanaf 1975 de inning geschorst van de industrie „zults in afwachting van een éénvormig nationaal tarief”.

Ondertussen werden deze bijdragen gedekt voor de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken door terugvorderbare voorschotten van het Vlaamse Gewest. Voor de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken zou dit een bedrag betekenen van ca. 72 miljoen voor het werkingsjaar 1982.

1. Ik meen te weten dat de verontreinigende belasting van de ondernemingen niet bepaald werd. Het is dan ook zo dat de verdeling 65 % bijdragen van de geassocieerde provincies en 35% industrie onwettelijk is. Klopt dit?
2. Is het de bedoeling van de geachte **Gemeenschapsminister** een terugvorderbaar voorschot van 282.078.8 10 F voor te stellen aan de Vlaamse Executieve ?
3. Ik meen te weten dat het verhaal van de **provinciebelastingen** op hun bevolking volgens totaal verschillende berekeningswijzen geschiedt en dan ook aanleiding geeft tot sterk uit elkaar lopende tarieven.

Bovendien stellen er zich problemen in de provincie Brabant, waar wettelijk de belasting dient gespreid over de ganse provincie. Is het dan ook niet noodzakelijk dat de belastingsbevoegdheid in deze materie zo vlug mogelijk aan het Vlaamse Gewest dient overgedragen te worden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem het volgende mededelen:

1. Bij beslissing van de Minister van Volksgezondheid werd de inning van de bijdragen der ondernemingen geschorst vanaf 1975 in afwachting van een eenvormig nationaal of regionaal tarief.

Ondertussen worden de kosten gedekt in terugvorderbare voorschotten van het Vlaamse Gewest (tarief voorschotten berekend zonder afschrijving).

In het ministerieel besluit van 15 februari 1974 genomen ter uitvoering van art. 4, §2, van de wet van 26 maart 1971, op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, worden de omzettingcoëfficiënten en -formules vastgelegd, die noodzakelijk zijn om het aandeel van de industriële bedrijven in het maatschappelijk kapitaal van de zuiveringsmaatschappijen te kunnen bepalen, evenals hun bijdrage in de beheers- en werkingskosten ervan.

Artikel 4 en 5, van ditzelfde besluit voorzien tevens in de mogelijkheid hiervoor een vereenvoudigde formule te gebruiken.

Om tot het vaststellen en innen van deze bijdragen te kunnen overgaan bij bedrijven die het afvalwater laten behandelen in een installatie van de waterzuiveringsmaatschappijen en waarvan de verontreinigende belasting groter is dan 7 i.e., werden de geldingsduur van de vereenvoudigde methode tot bepaling van de inschrijvingen op het kapitaal alsmede deze tot vaststelling van de bij-

dragen in de kosten van beheer en werking verlengd tot 31 december 1985 door het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 22 december 1982 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 15 februari 1974 tot vaststelling van de waarden van de omzettingcoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting van het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen.

2. In het ontwerp-decreet houdende begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1983 wordt voor de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een terugvorderbaar voorschot voorzien van 100 miljoen fr.
3. De milieubelastingen van de verschillende provincies is een samengestelde belasting die niet enkel de heffingen op de afvalwaters hoeft te bevatten maar die ook de lasten van de provinciale initiatieven voor algemene milieuzorg dienen te dekken.
Het is dan ook duidelijk dat, naar gelang van het milieubeleid in de verschillende provincies, de milieubelastingen kunnen verschillend zijn.

Vraag nr. 72 van 2 februari 1983 van de heer P. VAN GREMBERGEN

„Tolhuisdok” aan de Muidebrug te Gent — Waterverontreiniging

Begin januari werd te 9000 Gent ter hoogte van de Muidebrug een grote hoeveelheid zware stookolie in het water aangetroffen. De oliesporen gingen tot aan de Drie Molens aan de Gasmeterlaan. De hoeveelheid was zo groot dat de Gentse brandweer een gespecialiseerde firma ter hulp moest roepen om de stookolie op te zuigen.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. Werde een onderzoek ingesteld naar de vervuiler?
a. Zo ja, wat was het resultaat hiervan ?
b. Zo nee, waarom niet?
2. a. Hoeveel kostte de ganse ruimingsoperatie?
b. Welke gevolgen had deze lozing voor milieu, omwonenden, scheepvaart... ?
3. Welke sancties werden (zullen worden) getroffen tegen de vervuiler?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

De Dienst Milieuzorg van de Gentse stadspolitie heeft op 03.01.1983 een onderzoek ingesteld. De vervuiler is gekend. Proces-verbaal werd opgesteld (PV nr. 62.18.150.1/83) en doorgestuurd naar de Procureur des Konings op 12.01.1983.

De kosten van de ruimingsoperatie, uitgevoerd door een gespecialiseerde firma, bedragen 114.075 fr. en moeten worden betaald door de vervuiler.

Door het snelle ingrijpen van de brandweer zijn de nadelige gevolgen van de lozing zeer beperkt geble-

ven; de scheepvaart kon normaal doorgaan, en de reukhinder voor de omwonenden was miniem.

De olietilm die onvermijdelijk overblijft op het wateroppervlak kan de natuurlijke aëratie van het water tijdelijk bemoeilijken; daar echter het zuurstofgehalte van het water maximaal is tijdens de wintermaanden, is ook hier het nadelig effect beperkt.

Vraag nr. 73
van 4 februari 1983
van de heer G. BEERDEN

Auto- en motorsport op gesloten omlopen — Vergunning en toezicht

Het KB van 10 juni 1976 reglementeert het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten op gesloten omlopen.

De frequentie en het tijdstip van de wedstrijden, de test- en oefenritten alsmede het maximaal toegelaten geluidsniveau van de gebruikte motorvoertuigen zijn opgenomen in de vergunningen die door de Gemeenschapsminister worden verleend.

1. Graag vernam ik welke de gesloten omlopen zijn die de bedoelde vergunning verkregen hebben en welke voor ieder van hen de toegelaten frequenties, tijdstippen en geluidsdrempels zijn.
2. Wie is belast met het toezicht op het eerbiedigen van de bepalingen van het genoemd KB en van de vergunningen?

Is de bewering al dan niet gegrond dat het toezicht gewoon niet bestaande is met al de gevolgen van dien?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op vraag 1 zal aan het lid rechtstreeks geantwoord worden.
2. Het toezicht over de naleving van de reglementering inzake de inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen is in toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 10/6/1976 toevertrouwd aan de officieren van de gerechtelijke politie en aan de ambtenaren van de Gezondheidsinspectie en aan de dienst Milieuhinder.

Ten behoeve van het toezicht wordt er dan ook een afschrift van elke toelating toegezonden aan de Burgemeester van de gemeente en aan de Gouverneur van de provincie, waar deze toegelaten activiteiten plaatsvinden, alsook aan de provinciale gezondheidsinspecteur en aan de Generale Staf van de Rijkswacht.

Vraag nr. 74
van 10 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Oppervlaktewateren — Bescherming tegen verontreiniging

Artikel 36 van de wet van 26 maart 1971 bepaalt dat ambtenaren, die aangewezen worden door de Gemeenschapsminister bevoegd voor Waterbeleid, monsters nemen of laten nemen van het ontvangende en van het geloosde water en deze monsters in een daartoe erkend laboratorium laten analyseren.

Met mijn vraag nr. 2 dd. 22 oktober 1982 „de controle van de lozingsvoorwaarden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij” heb ik u het probleem van de erkenning der laboratoria voorgelegd. Uw antwoord heeft er zich toe beperkt te stellen dat „De besluiten die deze materie regelen in het licht der staatsvorming in voorbereiding zijn “. Ik vernam dan ook graag op welke datum deze besluiten van kracht zullen worden en wat ze inhouden?

Is de geachte Gemeenschapsminister reeds overgegaan tot aanwijzing van de ambtenaren van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, bevoegd voor het opstellen van een proces-verbaal van monsternamen? Zo neen, waarom? Zo ja, welke functie, opleiding en diploma's hebben deze ambtenaren en hoeveel zijn er?

Artikel 37 van de wet van 26 maart 1971 stelt tevens dat onder de ambtenaren bevoegd voor het opstellen van proces-verbaal van monsternamen, de heer Gemeenschapsminister bevoegd voor Waterbeleid, diegenen aanwijst, die bevoegd zijn om de overtredingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan op te sporen en vast te stellen, bij middel van proces-verbaal van overtreding dat bewijskracht heeft tot het tegendeel bewezen is.

Is de geachte Gemeenschapsminister reeds overgegaan tot desbetreffende aanwijzing? Zo neen, waarom? Zo ja, welke functie, opleiding en diploma's hebben deze ambtenaren en hoeveel zijn er?

Is de heer Gemeenschapsminister al dan niet van mening, dat een ambtenaar, door hem aangewezen als zijnde bevoegd voor het opstellen van een proces-verbaal van overtreding, een voorafgaandelijke toestemming (of medeaakkoord) nodig heeft van een hiërarchische overste — al dan niet aangewezen door de heer Gemeenschapsminister als zijnde bevoegd voor het opstellen van een proces-verbaal van overtreding — alvorens hij kan overgaan tot het opstellen en verzenden van het proces-verbaal van overtreding naar het betrokken parket?

Antwoord

Wat betreft het besluit houdende de vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria, kan ik u mededelen dat dit besluit goedgekeurd werd door de Vlaamse Executieve op 6 januari 1983. Het zal bijgevolg zeer binnenkort in het Belgische Staatsblad verschijnen.

Op grond van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen ver-

ontreiniging, in het bijzonder artikel 36 en artikel 32 bis, ingevoegd bij het decreet van 23 december 1980 is de aanwijzing van de ambtenaren van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, bevoegd voor het opstellen van een proces-verbaal van monsternamen reeds gebeurd bij „ het ministerieel besluit van 28 april 1975 tot aanwijzing van de ambtenaren, bevoegd voor het nemen of laten nemen van monsters in het kader van de technische controle op de lozing van afvalwater, en van de ambtenaren bevoegd om de overtredingen van de wet van 26 maart 1976 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van de uitvoeringsbesluiten ervan op te sporen en vast te stellen ”. (Gewijzigd en aangevuld bij ministerieel besluit van 14 oktober 1975.)

Wat betreft de aanwijzing van de ambtenaren bevoegd om de overtredingen van de wet van 26 maart 1971 en van de uitvoeringsbesluiten ervan op te sporen en vast te stellen bij middel van proces-verbaal van overtreding, kan ik u mededelen dat dit eveneens gebeurd is bij hetzelfde ministerieel besluit van 28 april 1975, gewijzigd en aangevuld bij ministerieel besluit van 14 oktober 1975.

Vraag nr. 76
van 17 februari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Kleine Netevallei (Lier-Herentals) — Vuilnisbelten

Met mijn parlementaire vraag nr. 53 van 21 januari 1983 vroeg ik of er in de Kleine Netevallei vanaf Lier tot Herentals vuilnisbelten voorkomen, waarvoor een wettelijke vergunning werd afgeleverd.

Ik meen dat de gegevens door de geachte Minister verstrekt op bovenvermelde vraag betrekking hebben op de grote Nete.

Kan de geachte Minister mij de gevraagde informatie verstrekken voor wat betreft de Kleine Netevallei (Lier-Herentals)?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 17/02/ 1983 kan ik het geachte lid mededelen :

De vergunde stortplaatsen gelegen in de Kleine Netevallei (Lier-Herentals) zijn de volgende :

1. Lier

Ligging : Kesselsesteenweg-Kartuiserwijk.
Vergunning : stortplaats voor huisvuil afgeleverd door de bestendige deputatie van Antwerpen dd. 13.06.61 met vervaldatum: 13.06.92 aan de heer Huibrecht-Leens, Simonstraat 42, Antwerpen.

2. Lier

Ligging : Mechelsesteenweg „ Putten van Cuykens “.
Vergunning : stortplaats voor huisvuil afgeleverd door de bestendige deputatie van Antwerpen dd. 08.04.82 met vervaldatum: 08.04.87 aan het gemeentebestuur van Lier.

Deze stortplaats wordt uitgebaat door IGEMO, Sint-Michielsdomein, 2580 Sint-Katelijne Waver.

3. Vorselaar

Ligging: Heirbaan.
Vergunning: stortplaats voor inerte materialen, afgeleverd door de bestendige deputatie van Antwerpen dd. 20.11.80 voor onbepaalde duur aan NV Dogen, Plantin en Moretuslei 295, 2200 Borgerhout.

Vraag nr. 77
van 17 februari 1983
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Dender — Waterverontreiniging

Sinds jaren wordt het Denderwater op een min of meer ernstige wijze vervuild. Betreffende de graad en de oorzaken van de verontreiniging mocht ik graag van de geachte Minister vernemen:

1. hoe groot de actuele globale verontreiniging, uitgedrukt in inwoners-equivalenten (IE) van de Dender bedraagt;
2. of dit al dan niet een verbetering is ten opzichte van de afgelopen tien laatste jaren en waaraan dit vermoedelijk te wijten is;
3. welke de voornaamste vervuilers zijn (in IE);
4. welke maatregelen voorzien zijn om aan deze toestand enigszins een einde te stellen.

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

Vooraf: 1 inwonerequivalent
= 54 gr. BOD/dag/inwoner
= 135 gr. COD/dag/inwoner

1. Op basis van de gemiddelden van de analysewaarden te Dendermonde en van het gemiddelde jaardebiet te Denderbelle (4 km voor de monding) komt men alnaargelang men berekend op basis van de gemeten BOD op 763.977 IE of op basis van de gemeten COD of 825.5 10 IE die door de Dender aangevoerd wordt in de Schelde (Studie IHE, de waterverontreiniging in het Denderbekken — 1977).
2. Buiten enkele plaatselijke verbeteringen, door het collecteren van afvalwater, het zuiveren van het afvalwater van de NV Amylum, kan men niet spreken van een essentiële verbetering van de kwaliteit van het Denderwater gedurende de laatste tien jaar.
3. De theoretische berekeningen van de potentiële verontreinigingsbronnen geven ons voor wat betreft het volledig hydrografische bekken van de Dender volgende gegevens :
  - a. bevolking : 442.364 IE
  - b. landbouw : 1.934.926 IE
  - c. industrie : 528.074 IE
4. Ter structurering van een algemeen beleid, werd onder mijn bevoegdheid gestart met een AWP programma.

Hierin is duidelijk naar voorgeschoven dat het Denderbekken een van de prioritair te saneren hydrografische bekkens is.

Ondertussen is reeds de RWZI van Dendermonde in uitvoering en wordt weldra gestart met de bouw van de RWZI te Aalst. De zuiveringsgebieden van Ninove, Denderleeuw en Geraardsbergen worden nu in detail bestudeerd.

Vraag nr. 78
van 17 februari 1983
van de heer J. SOMERS

Gesubsidieerde gemeentelijke lagere scholen — Bijzondere leermeesters islamitische godsdienst

Moge ik van de geachte Minister van Nationale Opvoeding de volgende informatie bekomen ?

1. Kan de geachte Minister zeggen of er een administratiebrief memorandum bestaat betreffende de aanvaarding van bijzondere leermeesters islamitische godsdienst aan de gesubsidieerde lagere scholen, in verband met onder meer taalgebruik en bekwaamheidsgetuigschriften ? Zo ja, of iedere inrichtende macht en schoolhoofd over zulk een memorandum beschikt? Zo neen, of zulk een administratief memorandum kan opgesteld worden en aan de desbetreffende inrichtende machten en schoolhoofden toegestuurd worden?
2. Kan de geachte Minister niet tussenkomen om de toestand van de bijzondere leermeesters islamitische godsdienst aan de gesubsidieerde gemeentelijke lagere scholen te regulariseren, die reeds sedert september 1982 aangesteld zijn en nog geen enkele wedde hebben ontvangen? Is het juist dat de dossiers van betrokkenen niet in orde geraken daar de documenten in een vreemde taal zijn opgesteld ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het onderwerp van zijn vraag onder de bevoegdheid van de heer D. Coens, Minister van Onderwijs, ressorteert.

Vraag nr. 79
van 25 februari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Nederlandse grensgemeenten — Bodemverontreiniging

Het is vandaag de dag niet meer zo uitzonderlijk dat de bevolking via de nieuwsmedia van één of andere bevuilding of artificiële giftbron in kennis wordt gesteld.

Op de laatste dag van 1982 brachten enkele kranten het alarmerend bericht dat veel cadmium teruggevonden werd in de bodem van 7 Nederlandse grensgemeenten: Bergeyk, Budek, Leende, Luyksgestel, Maarheese, Valenswaard en Westerhoven. In Nederland wordt het consumeren van groenten zelfs afgeraden ofwel aangeraden het verbruik ervan streng te beperken.

De inspectie van het Nederlandse Staatstoezicht op de Volksgezondheid vindt het nodig een breed opgezet onderzoek naar deze verontreiniging in te stellen. In dit bericht wordt gezegd dat het tot de mogelijkheden behoort dat Belgische bedrijven uit Limburg en Antwerpen voor deze bezoedeling (mee) verantwoordelijk kunnen zijn. Anderen zoeken de oorzaak van deze bevuilding in het gebruik van kunstmest.

Kan de geachte Minister mij zeggen:

1. of deze bevuilding bij de Belgische regering officieel bekend is;
2. wat van Belgische zijde werd en wordt gedaan om de oorzaak van deze bezoedeling op te sporen;
3. of het Ministerie analyses laten uitvoeren heeft van veld- en tuinvruchten en bodemstalen in het met cadmium bedreigd Belgische gebied.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat hij zijn eerste vraag uiteraard tot de Belgische regering dient te richten. De oorzaak van de grondverontreiniging is gekend en te wijten aan het meer dan vijftig jaar exploiteren van non-ferrobedrijven in de Belgische en Nederlandse grensstreek.

In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap werd een algemene studie over de verontreinigingstoestand van grond en gewassen in het Vlaams Gewest uitgevoerd.

Op Limburgs vlak wordt door het LISEC een systematisch onderzoek van groenten in Noord-Limburg uitgevoerd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 130
van 21 februari 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Wind- en watermolens — Vrijwillige molenaars

Reeds meerdere malen is van overheidswege — bijzonder ook door u persoonlijk — gesteld dat, gezien de huidige tijdsomstandigheden, voor herstel en onderhoud van onze monumenten meer dan voorheen beroep zal moeten gedaan worden op privé-initiatief. Dit geldt ook voor de nog resterende wind- en watermolens.

Meerdere daarvan worden door zogenaamde vrijwillige molenaars op min of meer geregelde tijdstippen in werking gesteld, wat zeker aan te raden is voor het onderhoud van de molen. Door de gemalen producten aan geïnteresseerden te verkopen kan — voor een deel of geheel — in klein onderhoud worden voorzien. Ze werkend instandhouden behoedt molens voor verder verval.

In dit verband hadden we graag van de geachte Minister vernomen.

1. Kunnen deze vrijwillige molenaars in het kader van een vzw tot behoud van de molens bedoelde activiteit uitoefenen?

Zo ja, aan welke voorwaarden moeten zij voldoen?

2. Dient een dergelijke vzw bijzondere maatregelen in acht te nemen?

3. Kunnen in het kader van bedoelde vzw tewerkgestelde werklozen, en personen vrij van stempelcontrole, bedrijvig zijn voor klein onderhoud aan de molens?

Zo ja, welke formaliteiten dienen door beide partijen vervuld?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde administratie onverwijld om bij komende inlichtingen verzocht.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 24
van 17 februari 1983
van de heer A. BOURGEOIS**

Dorpsontwikkelingsprojecten — Aan vragen voor subsidiëring in 1982

Bij koninklijk besluit van 31 maart 1978 werden subsidies voorzien voor kleinschalige werken, tot cultuurhistorische en functionele herwaardering van dorp en platteland, de zogenaamde dorpsontwikkelingsprojecten.

1. Hoeveel zogenaamde dorpsontwikkelingsprojecten werden in de loop van 1982 door de ondergeschikte besturen ingediend, opgave per provincie?

2. Hoeveel projecten bekwamen principiële belofte van toelage en voor welke bedragen in de jaren 1980, 1981 en 1982, per provincie?

3. Welke bedragen aan subsidies werden vastgelegd en uitbetaald in 1981 en 1982?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het verzamelen van de gewenste gegevens enige tijd zal in beslag nemen.

Zodra ze in mijn bezit zijn, zal een definitief antwoord geformuleerd worden.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

**Vraag nr. 68
van 2 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER**

Waterzuiveringsstation van Oostende — Beleid

Met zijn interview in de Standaard van 20 november 1982, maakt de geachte Gemeenschapsminister de publieke opinie kenbaar dat „De waterzuivering een fiasco is van 50 miljard en dat hij weigert dit beleid verder te zetten“.

Kan de geachte Gemeenschapsminister me al dan niet bevestigen dat het grootste zuiveringstation van België, te Oostende voor minder dan 10 procent met afvalwater belast is? Dat een belangrijk deel van de zuiveringscapaciteit van het station voorbestemd is voor de behandeling van het industrieel afvalwater van BASF (voorheen UCB) Oostende en dat uitsluitend voor deze behandeling een meeruitgave aan werkingskosten zou verbonden zijn, die geschat wordt op een paar miljoen frank per jaar?

Kan de geachte Gemeenschapsminister me een raming geven van wat de belastingsraad van het zuiveringsstation zou zijn in de toekomst, mits een maximale aansluiting van afvalwater? Wat zou het aandeel zijn van BASF?

Kan de heer Gemeenschapsminister me meedelen: wie voor het ontwerpen en de bouw van dit waterzuiveringsstation opdrachtgevend bestuur is? Aan wie werd het vóórontwerp, ontwerp en de technische leiding der werken toevertrouwd? Wat was de aard van de aanbestedingsprocedure en welke onderneming(en) werd(en) belast met de uitvoering der werken? Welke Minister(s) heeft (hebben) het ontwerp, de aanbesteding(en) goedgekeurd en wanneer? Wat is de totale (geactualiseerde) kostprijs van het station en de erop aangesloten collector? Wat is de bijdrage van de Staat, respectievelijk BASF (voorheen UCB) in deze investeringskosten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 2 februari 1983 heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat onderzoekingen en opzoekingen verricht worden teneinde aan zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal naderhand voorgelegd worden.

**Vraag nr. 80
van 25 februari 1983
van de heer D. VERVAET**

Markerivier — Onderzoek naar vervuilingsgraad

Het Limburgs Studiecentrum voor Toegepaste Ecolo-

gie heeft op 3 oktober en op 28 november 1982 waterstalen van de Markerivier (Geraardsbergen, Galmaarden, Heme) genomen met als doel deze te onderzoeken naar de vervuilingsgraad.

De resultaten van de analyse wijzen op een zeer hoog fosfaat- en ammoniumgehalte en een zeer laag zuurstofgehalte.

Dat deze evolutie voor mens, dier en natuur een verontrustend punt heeft bereikt, hoeft geen betoog.

Daarom hierover de volgende vragen.

1. Hoeveel lozingsvergunningen werden er aan aangelanden van de Markerivier toegestaan sinds de wet van 26 maart 1973 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging in werking trad?
2. Wil de geachte Minister in het opgeven van het aantal vergunningen een opsplitsing maken per gemeenten en anderzijds rekening houden met artikel 5, par. 2 en 3, van de wet van 26 maart 1973?
3. Gebeurden of gebeuren er officiële controles op de lozing van afvalwateren door ambtenaren van de heer Staatssecretaris voor Volksgezondheid?

Zo ja, hoeveel controles hebben reeds plaats gehad sinds de wet van 26 maart 1973 in voege is en welke waren de resultaten ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 25 februari 1983 heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat onderzoeken verricht worden teneinde aan zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal naderhand overgemaakt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 16
van 21 december 1983
van de heer G. BEERDEN

Limburg — A-bedden

Ik zou de geachte Minister dank weten mocht hij me kunnen inlichten over de volgende vraag.

Zijn er vooruitzichten dat de A-bedden in Limburg zouden verminderen of vermeerderen of verschuiven van localiteit ?

Vraag nr. 17
van 30 december 1982
van de heer J. VALKENIERS

Gezondheidsinstellingen — Nieuwe- en vervangingsbedden

Hoeveel nieuwgebouwde gezondheidsinstellingen en delen van gezondheidsinstellingen mogen op de datum van heden niet worden opengesteld daar het niet gaat om een vervanging van bestaande bedden ?

Hoeveel werden er wel opengesteld sedert het invoeren van deze stelregel ?

Waar bevinden zich deze gezondheidsinstellingen ?

Graag de verdeling ervan over Vlaanderen, Brussel en Wallonië ?

Ook de kostprijs van deze bedden.

Graag vernam ik ook van de in aanbouw zijnde en principieel toegestane bedden, verdeeld over de drie landsstreken, voor hoeveel het gaat om vervangingsbedden en voor hoeveel het totaal nieuwe bedden betreft ?